

Elysanomat

ELYN tiedote 4 2022

Sisällysluettelo

- s. 3 Jumalan missio - evankeliumi kaikille
Antero Rasilainen
- s. 4 "Kolmiyhteinen Jumala synnyttää uudesti"
piispa Matti Salomäki
- s. 7 Paluu juurille *Harri Niemelä*
- s. 12 Minun juureni *Maria Pitkäranta*
- s. 14 Kannel ja mää *Heini Kataja-Kantola*
- s. 16 Pohjanmaan kuulumisia *Satu Kivisaari*
- s. 19 Pyhien muisto - rovasti Pekka Lavaste
Antero Rasilainen
- s. 20 Viron kirkon lähetysvisiosta tai -strategiasta
Pekka Kiviranta
- s. 22 Vaikeuksien keskellä Jumala kantaa
Petteri ja Anu Mannermaa
- s. 24 Joulun Valo 2022 -mainos
- s. 25 Kesäjuhlatunnelmia Jämsästä - kuvakollaasi
- s. 26 Tapahtumakalenteri

Kannen kuvat

Reino Koivusaari, piispa Salomäen kolminaisuuden saarna
Virpi Tuominiemi, Jämsän kirkko

Elysanomat

Toimituksen sähköposti: ely@evangeliset.net
Lehden toimitus: Elyn työntekijät
Taitto: Virpi Tuominiemi
Painopaikka: Suomen Uusiokuori Oy, Somero

ISSN-L 1799-9731
ISSN 1799-9731 (painettu)
ISSN 1799-974X (verkkojulkaisu)

Elysanomat on Evankelinen lähetysyhdistys - ELY ry:n jäsenlehti.

ELYN työntekijät:

Satu Kivisaari, aluejohtaja

Teikarintie 29, 62170 Lakaluoma

p. 050 563 6079

Sähköposti: satu.kivisaari@evangeliset.net

Antero Rasilainen, toiminnanjohtaja

Kaitatie 6, 45610 Korja

p. 045 134 4634

Sähköposti: antero.rasilainen@evangeliset.net

Toimisto:

Kokkolantie 12, 43500 Karstula

Virpi Tuominiemi, toimistonhoitaja

p. 040 415 9416

Sähköposti: ely@evangeliset.net

Pekka Kiviranta, puheenjohtaja, Parolantie 9 J, 02200 Espoo
Matti Lähdekorpi, varapj, Pesäkatu 2, 24280 Salo

Päätili:

K-S OP IBAN FI28 5114 0220 0343 69

Lakeuden POP IBAN FI26 4747 0010 1553 49

Rahankeräyslupa

Luvan saaja: Evankelinen lähetysyhdistys - ELY ry (2243354-4)

Luvan myöntäjä: Poliisihallitus

Luvan nro: RA/2021/1097

Myöntämisaikajako: 1.9.2021

Toimeenpanoaika: 1.9.2021, voimassa toistaiseksi

Toimeenpanoalue: Koko maa pois lukien Ahvenanmaa

Toimeenpanija: Evankelinen lähetysyhdistys - ELY ry

Varat käytetään lähetyksentillä Venäjällä, Virossa, Sambiassa ja Kongossa paikallisten kirkkojen työn tukemiseen (opetus, koulutus, musiikkityö, rakennusprojektit, diakoninen avustustoiminta, seminaarien järjestäminen). Varoja voidaan käyttää myös Pakistanissa kirkon rakennusprojektiin. Lisäksi varoja voidaan käyttää kotimaassa lähetystyön mahdollistamiseksi työntekijöiden palkkakulujen kattamiseen sekä lähetystyön järjestämisestä aiheutuvien muiden kulujen kattamiseen.

Kerättävät varat on tarkoitus käyttää samalla tai seuraavalla tilikaudella. Esim. joulukeräyksen tulot tilitetään tilinumero IBAN FI06 5114 0220 0380 63.

Jumalan missio - evankeliumi kaikille

Sana missio pitää sisällään vastauksen kysymykseen: miksi olemme olemassa? Mitä haluamme toiminnallamme saavuttaa? Evankelinen lähetysyhdistys – ELY ry:n perustamisesta alkaen missiomme on ollut selvä. Kertoa Jeesuksesta, kutsua ihmisiä uskon yhteyteen Jeesukseen niin Suomessa kuin Suomen rajojen ulkopuolella. Olemme lähetysjärjestö. Emme siis pyri tulemaan joksikin vaan jo nyt, me olemme lähetysjärjestö, joka on keskittynyt toiminnassaan erityisesti lähialueeseen Venäjällä ja Virossa.

Evangelisessa herätysliikkeessä on perinteisesti suhtauduttu kriittisesti erilaisiin missioihin ja evankelioimistapahtumiin. Eihän meille rakas oppi-isämme Martti Lutherkaan käyttä kirjoissaan sanaa evankelioida, ei kertaakaan? On haluttu varjella vanhurskauttamisoppia ja siksi on pelätty niin sanottua ratkaisukristillisyyttä ja jos evankelioimistapahtuma on ollut yhteiskristillinen, pääsääntöisesti evankelisen herätysliikkeen järjestöjä ei ole ollut mukana.

Pyhä Franciscus on sanonut: *”Ulospäin suuntautunut ja ulkona toimiva kirkko rähjäntyy ja saa mustelmia, sisällä oleva kirkko pysyy siistinä, mutta sairastuu omaan pyhyyteensä - valitsen mieluummin kirkon joka kantaa mustelmia.”* Olisiko tässä ohjenuoraa myös meille evankelisen herätysliikkeen edustajille? Tunnuslauseemme on armoa ja iloa ihmisille. Kuinka tavoittaisimme ne ihmiset, sadat, tuhannet ja kymmenet tuhannet, jotka eivät Kristusta tunne tai ole hänestä edes kuulleet?

Suomessa järjestetään tänä syksynä valtakunnallinen Missio2022, Se löytyi. Mission tavoitteena on

yksinkertaisesti nostaa ihmisten keskustelun aiheeksi Jumala. Mitä usko ja yhteys Jumalaan merkitsevät? Missio toteutetaan 19.9.-16.10. välisenä aikana ja seurakunnissa järjestetään satoja missiotapahtumia. Olisitko sinä valmis antamaan aikaa, ottamaan vastaan jonkun mustelman tai hiertymän, jotta evankeliumin sanoma voisi tavoittaa uusia ihmisiä?

Johanneksen evankeliumissa kerrotaan, kuinka opetuslapset kuulivat Jeesuksesta, lähtivät seuraamaan häntä, he löysivät Jeesuksen majapaikan ja jäivät hänen seuraansa. Toinen näistä Jeesuksen seuraan löytäneistä oli Andreas, Simon Pietarin veli. Hän lähti etsimään veljeään, löysi hänet ja kertoi: *”Me olemme löytäneet Messiaan.”* (Joh1:35-42)

Andreas lähti liikkeelle. Hän etsi veljensä. Hän toi veljensä Jeesuksen luo. Tästä on kyse, kun puhumme evankelioinnista. Evangelisessa herätysliikkeessä meillä on turvallinen perusta Jumalan sanassa. Martti Luther kirjoittaa Galatalaiskirjeen selityksessä: *”Evankeliumi on julistus Kristuksesta, joka antaa synnit anteeksi, lahjoittaa armon, vanhurskauttaa ja autuuttaa syntisiä.”* Sanan kuulemisesta syntyy usko ja yhteys Jeesukseen. Tätä uskoa on hoidettava. Sanalla ja Herran ehtoollisella. Tarvitaan uskovien yhteyttä ja opetusta. Siksi järjestämme myös kotiseuroja ja raamattuluentoja, jotta osallistujat saavat kasvaa uskossa ja Jeesuksen tuntemisessa.

Armosta me elämme. Joka päivä. Mustelmienkin kanssa. Ja meillä

on myös hyvä apuväline Raamatun lisäksi, kun meillä on Siionin kannel, laulukirja, joka on paras evankelistamme. Nyt olemme saaneet myös uuden Siionin kannel 2 lisävihkon, joka toivottavasti innostaa ja puhuttelee sanoilla ja sävelillä. Olemme saaneet myös vahvistusta joukkoomme. Heini Kataja-Kantola aloittaa yhdistyksen palveluksessa 1.9. ja työ keskittyy erityisesti Siionin kanteleen laulutapahtumien järjestämiseen. Sydämellisesti Heini tervetuloa joukkoomme! Myös Etelä-Pohjanmaalle on saatu lisätyövoimaa, kun Kimmo Niskala on lupautunut vastaamaan monien Siionin kanteleen laulutilaisuuksien säestyksestä. Tämän lisäksi meillä on suuri joukko uskollisia ystäviä, jotka järjestävät tilaisuuksia, rukoi-levat, uhraavat, osallistuvat. Kiitos ystävät, kun olette mukana. Elätte kanssamme. Armon varassa. Iloa ja siunausta alkavaan syyskauteen, tapaamisiin!

Antero Rasilainen,
toiminnanjohtaja

”Kolmiyhteinen Jumala synnyttää uudesti”

Evankeliumi Joh. 3:1–15

Fariseusten joukossa oli Nikodemos-niminen mies, juutalaisten neuvoston jäsen. Hän tuli yöllä Jeesuksen luo ja sanoi: ”Rabbi, me tiedämme, että sinä olet Jumalan lähettämä opettaja. Ei kukaan pysty tekemään sellaisia tunnustekoja kuin sinä, ellei Jumala ole hänen kanssaan.” Jeesus vastasi hänelle: ”Totisesti, totisesti: jos ihminen ei synny uudesti, ylhäältä, hän ei pääse näkemään Jumalan valtakuntaa.” Nikodemos kysyi: ”Miten joku voisi vanhana syntyä? Miten joku voisi mennä takaisin äitinsä kohtuun ja syntä toisen kerran?”

Jeesus vastasi: ”Totisesti, totisesti: jos ihminen ei synny vedestä ja Hengestä, hän ei pääse Jumalan valtakuntaan. Mikä on syntynyt lihasta, on lihaa, mikä on syntynyt Hengestä, on henkeä. Älä kummeksu sitä, että sanoin sinulle: ’Teidän täytyy syntyä uudesti.’ Tuuli puhaltaa missä tahtoo. Sinä kuulet sen hulinan, mutta et tiedä, mistä se tulee ja minne se menee. Samoin on jokaisen Hengestä syntyneen laita.”

”Miten tämä kaikki on mahdollista?” Nikodemos kysyi.

Jeesus vastasi: ”Etkö sinä, Israelin opettaja, ymmärrä sitä?”

Totisesti, totisesti: me puhumme mitä tiedämme ja todistamme siitä mitä olemme nähneet, mutta te ette ota vastaan meidän todistustamme. Jos te ette usko, kun puhun teille tämän maailman asioista, kuinka voisitte uskoa, kun puhun taivaallisista! Kukaan ei ole noussut taivaaseen, paitsi hän, joka on taivaasta tänne tullut: Ihmisen Poika.

Niin kuin Mooses autiomaassa nosti käärmeen korkealle, niin on myös Ihmisen Poika korotettava, jotta jokainen, joka uskoo häneen, saisi iankaikisen elämän.”

Oletkos sinä uudestisyntynyt kristitty? Tällaiseen kysymykseen yksi ja toinen on voinut törmätä ja hämmentyä kysymyksen edessä. Usein kysymykseen on liittynyt vaativa sävy, kuin joku voisi synnyttää itse itsensä jollakin tavalla.

Samanlainen ajatus taisi olla Nikodemoksella, joka halusi keskustella merkittävän ja kuuluisan opettajan, Jeesuksen kanssa, mutta halusi tehdä sen rauhassa ilman ylimää räisiä silmiä ja korvia. Myös Nikodemos tuntui ymmärtävän tuon uudestisyntymisen vaatimuksena, joka kävi yli paitsi hänen voimiensa myös yli ymmärryksen. Hän yritti ymmärtää hengellisiä asioita puhtaasti insinöörijärjellä. Siitähän ei tule kuitenkaan mitään. Ei ole kysymys teknisestä asiasta, vaan hengellisestä asiasta.

Samaan aikaan kyse oli ja on äärimmäisen tärkeästä ja välttämättömästä asiasta. Taivaaseen ei nimittäin voi edes päästä ilman uudestisyntymistä! Ei ole siis kyse jostakin valinnaisesta asiasta tai sellaisesta, joka toisille sopii ja kuuluu ja toisille ei. Nikodemos oli huomannut ja tunnusti Jeesuksen olevan erityisen opettajan ja tekevän tunnustekoja, joita ei kukaan voi tehdä omin voimin. Mutta jotain hän ei kuitenkaan käsittänyt eikä sitäkään, että Jeesus oli Jumalan lähettämä Messias, jonka tuli kuolla ja joka nousisi kuolleista ja joka näin avaisi tien taivaaseen.

Viime pyhänä oli helluntai, Pyhän Hengen vuodattamisen juhlapäivä. Juuri Pyhä Henki vaikuttaa uskon syntymiseen ja vahvistaa uskoa. Lutherin sanat Vähässä katekismuksessa ilmaisevat tämän sel-

västi: ”Uskon, etten voi omasta järjestäni enkä voimastani uskoa Herraani Jeesukseen Kristukseen enkä päästä hänen luokseen, vaan että Pyhä Henki on kutsunut minut evankeliumin välityksellä, valaissut minut lahjoillaan, pyhittänyt ja säilyttänyt minut oikeassa uskossa.” Ei ole kyse siitä, mitä saan itse tehtyä tai järkeiltä, vaan on kyse kolmiyhteisen Jumalan työstä ja hänen lahjastaan. Pyhä Henki uudestisyntyyttää eli herättää uskon.

Nikodemoksella oli asema juutalaisten neuvostossa ja hän oli juutalaisen uskon opettaja. Kuitenkaan hän ei ymmärtänyt tätä uskon syntymisen ihmettä. Siinä onkin kyse salatun Jumalan salatausta työstä. Siinä on kyse Hengen puhaltamisesta ja se on kuin tuuli, joka puhaltaa missä ja koska tah-

Kuva: Reino Koivusaari

Tänään on Pyhän Kolminaisuuden päivä. Päivää on vietetty läntisessä kirkossa jo 1300-luvulta lähtien. Tämä on myös uskontunnustuksen päivä. Suuri ja käsittämätön Jumala on ilmoittanut itsensä meille kolmessa persoonassa, joka muodostaa yhden kokonaisuuden. Tähän aikaan vuodesta on helppoa ajatella Luoja. Veisataan suvivirttä ja luonnossa näkyy elämää ja kasvua joka puolella. Yötön yö ja tyyni järvi sekä linnun laulu ja aurin gon lämpö saa mielen kiittämään ja ylistämään kaiken hyvän luoja. Voimme kokea aavistuksen paratiisin olosuhteista, lukuun ottamatta hyttysiä ja koleita juhannuskelejä, jotka voivat nopeasti palauttaa mieleen sen, että emme kuitenkaan vielä ole paratiisissa. Mutta

vaikka tuolta rinteiden päältä katsellessa saa kyllä ihailla Luojan töitä ja luonnon uskomatonta kauneutta.

Jumaluuden toinen persoona Jeesus on monelle tuttu jo koulun uskontotunneilta ja hyvistä opetuksista siitä, miten toista tulee rakastaa kuin itseä ja tehdä toiselle sitä, mitä tahtoisi itselleen tehtävän. Jeesuksen syntymäjuhlaa harva pysyy ohittamaan, mutta pääsiäisen vietto ei saa enää niin suurta yleistä huomiota muuten kuin ylimääräisten vapaa-päivien muodossa. Jeesuksen elämän merkitys huipentuu kuitenkin pääsiäisen tapahtumis sa, ensin täydessä ristissä ja sitten tyhjässä ristissä. Nyt Jeesus on tämän kirkkovuoden osalta jo saateltu ylös taivaaseen Isän luokse. Jumala on salattu, mutta Luther toteaa, että *”jos uskot ilmi tul leeseen Jumalaan ja hänen sanaansa, myös*

salattu Jumala alkaa vähitellen paljastua sinulle.”

Vierain kolmiyhteisen Jumalan persoonista on useimmille kuitenkin Pyhä Henki, vaikka ilman häntä emme voi ymmärtää myöskään Jeesusta tai Luoja. Pyhän Hengen vuodattamisen juhlapäivä helluntai on myös merkitykseltään vierain näistä kolmesta suuresta juhlasta. Mutta silloinkin tapahtui suuria asioita: syntyi seurakunta, vuodatettiin seurakunnan ylle Pyhä Henki, jonka antoi voiman ja rohkeuden lähteä liikkeelle ja todistaa Jeesuksesta Juudeassa ja Samariassa ja aina maan ääriin saakka. Jokaisen kohdalla, joka uskoo Jeesukseen, on Pyhä Henki jo tehnyt paljon työtä. Lutherhan totesi, että *”Pyhä Henki on kutsunut minut*

evankeliumin välityksellä, valaissut minut lahjoillaan, pyhittänyt ja säilyttänyt minut oikeassa uskossa.” Se on Pyhän Hengen tehtävää.

Näiden kesäjuhlien teemana on *”Paluu juurille”*. Itse ajattelen sen tarkoittavan myös sitä, että tarvitaan yhä enemmän opetusta. Perusta on olemassa, se ei horju eikä muuta perustaa tarvita. Mutta kun suomalaisten usko Jumalaan on pudonnut viimeisten tutkimusten mukaan nopeasti, se kertoo myös opetuksen tarpeesta. Pyhä Henki kyllä herättää uskon ja avaa sydämen hengellisille asioille, mutta se tapahtuu sanan kautta ja opetuksen välityksellä. Usko tulee kuulemisesta ja kuulemisen synnyttää Jumalan sana.

Kristillisen ja luterilaisen uskon perusteisiin kuuluu usko kolmiyhteiseen Jumalaan. Luterilaisen tunnustuksen päätunnustuksen eli Augsburgin tunnustuksen ensimmäinen kohta on otsikoltaan Jumala ja siinä todetaan näin: *”Meidän seurakuntamme opettavat suuren yksimielisyyden vallitessa, että Nikaian kirkolliskokouksen päätös jumalallisen olemuksen ja kolmen persoonan ykseydestä on tosi ja että siihen on epäilyksettä uskotava; nimittäin että on olemassa yksi ainoa jumalallinen olemus, jota kutsutaan Jumalaksi ja joka on Jumala, ikuinen, näkymätön, jakamaton, ääretön voimassaan, viisaudessaan ja hyvytydessään, kaiken näkyvän ja näkymättömän luoja ja ylläpitäjä. Kuitenkin on olemassa kolme persoonaa, joilla on sama olemus ja valta ja jotka ovat yhtä ikuisia, Isä, Poika ja Pyhä Henki. Käytämme tässä sanaa persoona samassa merkityksessä kuin vanhan kirkon opettajat; se tarkoittaa sellaista, mikä ei ole toisen osa eikä ominaisuus, vaan on olemassa itsenäisesti.”*

Tuomiorovastina jouduin ja sain usein olla ottamassa vastaan pappisvihkimystä pyytävien näytesaarnoja. Silloin usein katselin yhdessä pappiskokelaan kanssa saarnaa siitä näkökulmasta, että mitä se

puhuu Isästä, mitä Pojasta ja mitä Pyhästä Hengestä. Jos saarna jää vain ensimmäiseen uskonkappa-leeseen voidaan jäädä lain alle, sillä ilman Jeesusta meillä on vain Pyhä Jumala ja hän vaatii samaa pyhyyttä ja täydellisyyttä meiltäkin – se johtaa lain alle ja epätoivoon, sillä ei kukaan pysty täyttämään lain vaatimuksia tai rakkauden lakia.

Jos taas keskitytään vain Pyhän Hengen ilmiöihin ja ihmeisiin, on vaarana rakentaa usko kokemusten ja tunteiden varaan ja puuttuu ne juuret, jotka kantavat erämaavaiheen ja myrskyjen halki. Perusta täytyy olla Kristuksessa. Jolla ei ole Poikaa ei ole Isääkään. Toisaalta Pyhän Hengen sormi osoittaa aina juuri Jeesukseen, ei itseensä. Evankeliumissa sanotaan: *”Niin kuin Mooses autiomaassa nosti käärmeen korkealle, niin on myös Ihmisen Poika korotettava, jotta jokainen, joka uskoo häneen, saisi iankaikkisen elämän.”*

Terveessä ja tasapainoisessa kristillisessä uskossa mikään Jumalan Kolminaisuuden persoona ei jää sivuun. Jumala on voimallinen herättämään uskon myös pienissä lapsissa ja antamaan heillekin Pyhän Hengen. Niin kuin kaikkia

Jumalan lahjoja, kasteessakin saatua lahjoja nautitaan yksin uskon kautta. Joka ei usko, ei hyödy kasteessa saamistaan lahjoista. Toisaalta se, joka uskoo, saa omistaa ne Jumalan varman sanan nojalla ja kasteen liiton perusteella.

Uskon syntymiseen voi liittyä tunteita ja kokemuksia, mutta se ei ole uskon edellytys. Luterilaisen opetuksen ja raamatuntulkinnan mukaan kyse on kolmiyhteisen Jumalan työstä sanan ja sakramenttien kautta. Jumala ja vain Jumala voi synnyttää uutta elämää. Siitä on kyse myös uskon syntymisessä, uudestisyntymisessä.

Jos sinulla on kaipuu Jumalan lähelle, mutta avuttomuus siinä, miten se tapahtuu, on hyvä muistaa ukko Paavon (Paavo Ruotsalaisen) vanha neuvo: *”Opi sekä pyhänä että pahana, suruttomana että heränneenä, katuvaaisena että katumattomana katsomaan kaikkivoipaan Kristukseen ja sovita itseäsi Kristuksen eteen, tykö ja viereen, kunnes tunnet elämän lähtevän hänestä.”*

Saiko Nikodemos syntyä uudesti, heräsi hänessä usko Jeesukseen? Sitä Raamattu ei suoraan kerro, mutta tiedetään, että hän myöhemmin vetosi neuvoston jä-

seniin, että he eivät tuomitsisi Jeesusta häntä kuulematta. Hänen kerrotaan myös auttaneen Joosef Arimatialaista Jeesuksen hautaamisessa. Sekä ortodoksinen että katolinen kirkko kunnioittavat Nikodemosta pyhimyksenä. Mitähän hän ajattelikaan ja koki sydämessään, kun kuuli tyhjältä haudasta ja Jeesuksen ilmestymisestä. Oliko hänessäkin tapahtunut se, minkä Jumala yksin saa ihmisessä aikaan: että hänkin sai uudestisyntyä uuteen elämään ja uskoon ylhäältä.

Sitä työtä Jumala tekee edelleen. Sanan ja sakramenttien kautta hän luo uutta elämää. Niin kuin luonto kukoistaa nyt sateiden ja lämmön seurauksena, niin elävä Jumala synnyttää uutta elämää meidän ihmisten sydämissä, uskoa, toivoa ja rakkautta. Tuota Jumalaa emme voi järjellä käsittää, mutta voimme ylistäen sanoa: *”Ylistetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä! Hän on siunannut meitä kaikella Hengen siunauksella, taivaallisilla aarteilla Kristuksessa.”* (Ef 1:3)

Nousemme tunnustamaan yhteisen kristillisen uskon Nikean uskontunnustuksen mukaan!

Matti Salomäki

Sunnuntain messu evankelisilla kesäjuhlilla Jämsässä 12.6., vas. pastori Ulla Latomäki, pastori Harri Kihalampi, aluejohtaja Satu Kivisaari, toiminnanjohtaja Antero Rasilainen, kirkkoherra Harri Niemelä sekä piispa Matti Salomäki. Kuva: Reino Koivusaari.

Paluu juurille

Rovasti Risto Santala työskenteli pitkään lähetystyöntekijänä Israelissa. Vuosikymmenien aikana kielellisesti hyvin lahjakkaana ihmisenä hän pääsi erityisen syvälle heprealaiseen maailmaan ja ennen kaikkea sen historiaan. Hän kirjoitti alun perin nykyhepreaksi kirjat Kristinuskon juuret I ja II. Ykkösosan johdantosanoissa hän kirjoittaa - ja ajattelen, että näissä sanoissa on erityistä painoarvoa: 'Juuristansa puu saa ravinnon. Juuret tukevat sitä myrskytuulella. Mitä syvempään ne pureutuvat maaperään, sitä paremmin se kestää.' Vahvistan tämän Risto Santalan ihan yleisen ja ymmärrettävän ajatuksen Kolossalaiskirjeen toisen luvun apostoli Paavalin perusopetuksella ja liitän sen Jeesukseen: 'Kun kerran olette ottaneet omaksenne Herran Kristuksen Jeesuksen, eläkää hänen yhteydessään. Juurtukaa häneen, rakentakaa elämänne hänen varaansa ja vahvistukaa uskossa sen mukaan kuin teille on opetettu.' Yhteenvetona: Kun juuret ovat Jeesuksessa Kristuksessa, hänen omansa kestää elämän myrskytuulissa.

Paavalin mukaan meidän on juurruttava Jeesukseen Kristukseen. Kuka Jeesus on? Miksi hänestä täytyy puhua. Eikö olisi paljon miellyttävämpää ja jännittävämpää puhua vaikka arkipiispan edesottamuksista tai jonkun muun aikamme julkisuuden henkilön elämästä? Voisimme katsella vaikka mielenkiintoisia kuvia ja videonpätkiä kohdehenkilöstä! Olemme Evankelisen lähetysyhdistyksen kesäjuhlilla ja jos tämä yhdistys vain haluaa olla sanomalleen uskollinen, niin silloin meidän on puhuttava Jeesuksesta Kristuksesta. Ainakin minä tahdon meidän kaikkien olevan Marian tavoin juuri Jeesuksen jalkojen juurella näiden päivien aikana. Kysyn edelleen: Miksi? Ja nyt ankkuroin ajatukseni avattuun Raamattuun ja sen ilmoitukseen, sillä tahdon opettaa niin kuin Jeesus itse sanoo: *'Totisesti: laista (lue: Raamatusta) ei häviä yksikään kirjain, ei pieninkään piirto, ennen kuin taivas ja maa katoavat, ennen kuin kaikki on tapahtunut.'* Tieto Jeesuksesta tulee siis hakea avatusta Raamatusta, ei ilmestyksistä tai ihmisen ajattelun viisaudesta.

Kuka Jeesus on?

Kolossalaiskirjeen ensimmäinen luku kertoo: *'Hän on näkymättömän Jumalan kuva, esikoinen, ennen koko luomakuntaa syntynyt. Hänen välityksellään luotiin kaikki, kaikki mitä on taivaissa ja maan päällä, näkyvä ja näkymätön, valtaistuimet, herraudet, kaikki vallat ja voimat. Kaikki on luotu hänen kauttaan ja häntä varten. Hän on ollut olemassa ennen kaikkea muuta, ja hän pitää kaiken koossa.'* Kol. 1:15-17 Näiden sanojen pohjalta ei kukaan voi olla tärkeämpi kuin Herra Jeesus Kristus. Aikamme ihminen on hyvin syvään käpertynyt katsomaan itseään: omia mahdollisuuksiaan, lahjojaan tai lahjattomuuttaan, terveyttään ja tuoreuttaan. Näiden sanojen pohjalta jokaisen ihmisen todella tulisi oikaista itsensä katsomaan kaikesta elämän kipeydestä, sen myrskytuulista huolimatta Herraan Jeesukseen. Sillä jokaisen ihmisen olemassaolo on tämän kohdan mukaan riippuvaisista Herrasta Jeesuksesta. Hänen välityksellään, hänessä, on kaikki luotu. Liitä siis tähän kaikki-sanaan myös oma elämäsi sen kaikkine

iloineen ja suruineen. *'Hän pitää kaiken koossa.'* Se, että istut juuri nyt siinä paikallasi, hengität ja veri virtaa suonissasi, aineenvaihdunta toimii. Sen pitää koossa juuri nyt Herra Jeesus Kristus. Jos hänen tahtonsa olisi toinen, niin naps ja elämäsi tässä ajassa päättyisi. Meidän kaikkien. Koko ihmiskunnan ja taivaan avaruuksien nykyinen olemassaolo päättyy sillä hetkellä, kun Jumalan suuressa kellossa viisari värähtää tasaan. Aivan huolimatta siitä, mitä Herrasta Jeesuksesta ajatellaan tai äänestetään. Sanon siis hyvin epämuodikkaasti ja kummallisesti: sinä et ole elämäsi tärkein ihminen vaan Herra Jeesus Kristus. Juuri kannattaa sinua – Jeesuksen tahdosta olet siinä paikallasi – nyt.

Kysyn edelleen: Miksi välittää Herrasta Jeesuksesta, emmehän me häntä koe juuri nyt. Sama Kolossalaiskirjeen kohta vastaa tähän näin: *'Jumala näki hyväks antaa kaiken täyteen asua hänessä sekä hänen välityksellään tehdä sovinnon ja hänen ristinsä verellä vahvistaa rauhan kaiken kanssa, mitä on maan päällä ja taivaissa.'* Kol. 1:19-20

Poimi ensinnäkin jälleen tästä tuo sana *'kaikki'*, mikä sulkee sisään-
sä myös sinut. Nyt ensimmäisen
kerran ottamissani Raamatun
kohdissa mainittiin sana risti. *'Hä-
nen ristinsä verellä vahvistaa rau-
han kaiken kanssa, mitä on maan
päällä ja taivaissa.'* Risti-veri-rau-
ha-kaikki. Jotain aivan ratkaisevan
tärkeää siis tapahtuu ristillä.

Paluu juurille

Niin, Evankelisen lähetysyhdis-
tyksen syntysanoja käsittääkse-
ni lausuttiin juuri täällä Jämsässä
Evankeliumijuhlilla vuonna 2004.
Olemme siis Evankelisen lähetys-
yhdistyksen yksillä juuripaikoilla.
Niistä voisi puhua. En puhu.

Paluu juurille. Oman viidesläisen
Kylväjätaustani ensimmäinen raa-
mattukoulu oli vastaperustetun
Kansanlähetysten kautta juuri
täällä Jämsässä 1960-luvulla. Sil-
loisessa vanhassa, käytöstä pois-
tetussa sairaalassa, nykyisessä
Juokslahden Savionhovin pitopal-
velupaikassa. Näistä juurista voisin
puhua. En puhu.

Paluu juurille. Tuossa seinällä on
risti. Se on vanha ja tarkoitan Jee-
suksen hahmoa ristillä. Se on tehty
joskus keski-ajalla ja jossain niillä
mailla Keski-Euroopassa, missä
Ruotsin soturikuningas Kustaa II
Adolf rynnisti joukkoineen 30-vuo-
tisen sodan aikana 1600-luvun al-
kupuolella. Perimätiedon mukaan
risti kulkeutui jämsäläisten hakka-
peliittojen sotasaaliina tänne Jäm-
sään. Siitä voisin puhua. En puhu.
Menen syvemmälle.

Risti-veri-rauha-kaikki. Toki kai-
kissa näissä lähihistorian tapah-
tumissa ja sitä vanhemmissakin
mainitsemissani tapahtumissa
tämä sama sanoma puhutteli ja
vei tapahtumia eteenpäin. Mutta
mennään aivan juuripaikalle, Gol-
gatalle.

Minun toinen koulutukseni pap-
pisopintojen lisäksi on kemian alal-
ta. Minusta atomien ja molekyylien
maailman mekanismien tuntemi-

Kesäjuhlilla striimattiin mm. Paluu juurille -tilaisuus, johon sisältyi kirkkoherra Harri Niemelän raamattutunti. Sen voi löytää vieläkin Jämsän seurakunnan YouTube-kanal-
valta: <https://www.youtube.com/watch?v=GMYA0kHl4Os>

sessä oli ja on toki edelleen jotain
aivan kiehtovaa. Millä huikealla
matemaattisella tarkkuudella kaik-
ki onkaan rakentunut ympärilläm-
me. Pidän faktoista. Kristillisessä
uskossa minua puhuttelee suu-
resti se, että uskomme ydin ank-
kuroituu meidän maailmaamme,
ei mihinkään myyttiseen historian
hämärään vaan tiettyyn hetkeen
ja paikkaan maailmanhistorian ku-
lussa. Jeesuksen kuolema ristillä
tapahtui huhtikuussa vuonna 30
Jerusalemmissä Golgatalla. Ja mikä
merkillinen kuin huumorintaju Ju-
malan puolelta onkaan Torinon
käärinliinoissa. Miten ne ovatkaan
päässeet säilymään nykytieteen
hienoimpien tutkimuslaitteiden
tarkasteltaviksi. Jumalan ihme tä-
mäkin. Siis niiden säilyminen. Mut-
ta joka haluaa kohdata Jeesuksen
ristinkuoleman jälkeisen ylösnou-
semuksen todisteita nykytieteen
parhaimpien tutkimustulosten va-
lossa, tutustukoon näihin hauta-
liinoin. Toki ne eivät puhuttele
sellaista, joka jo lähtökohtaisesti
sulkee Jumalan maailmankuvansa
ulkopuolelle. Mikään ulkoinen to-
diste ei riitä hänelle uskon synty-
miseksi. Toisaalta pelastava usko
onkin aina Jumalan Pyhän Hengen
työ. Mutta nyt kiirehdin asioiden
edelle.

Galatalaiskirje on keskeinen Paa-
valin henkilökohtaisesta maail-
masta kertova kirje. Hän kirjoittaa
sen lopussa näin: *'Minä en ikinä
tahdo kerskailla mistään muus-
ta kuin meidän Herramme Jee-
suksen Kristuksen rististä. Siinä
on maailma minulle ristiinnauli-
tu ja minä maailmalle.'* Gal. 6:14
Kaikki ikään kuin kiertyi hänen
elämässään Jeesuksen ristin ym-
pärillem, siihen mitä siellä tapah-
tui. Otamme vielä ensimmäisen
Korinttilaiskirjeen ensimmäisen
luvun melko pitkän lainauksen.
Annetaan itse Raamatun tekstien
puhutella nyt meitä. *'Puhe rististä
on hulluutta niiden mielestä, jot-
ka joutuvat kadotukseen, mutta
meille, jotka pelastumme, se on
Jumalan voima. Onhan kirjoitettu:
– Minä hävitän viisaitten viisauden
ja teen tyhjäksi ymmärtäväisten
ymmärryksen. Missä ovat viisaat
ja oppineet, missä tämän maail-
man älyniekat? Eikö Jumala ole
tehnyt maailman viisautta hulluu-
deksi? Jumala on kyllä osoittanut
viisautensa, mutta kun maailma
ei omassa viisautessaan oppinut
tuntemaan Jumalaa, Jumala katsoi
hyväksi julistaa hulluutta ja näin
pelastaa ne, jotka uskovat. Juuta-
laiset vaativat ihmetekoja, ja kreik-
kalaiset etsivät viisautta. Me sen*

sijaan julistamme ristiinnaulittua Kristusta. Juutalaiset torjuvat sen herjauksena, ja muiden mielestä se on hulluutta, mutta kutsutuille, niin juutalaisille kuin kreikkalaisillekin, ristiinnaulittu Kristus on Jumalan voima ja Jumalan viisaus. Jumalan hulluus on ihmisiä viisaampi ja Jumalan heikkous ihmisiä voimakkaampi. 1. Kor. 1:18-25

Vuoden 2022 Suomessa riittää kyllä rationalisteja, joille sana rististä ei avaudu. Kautta aikojen on pilkaten kysytty: miten yksi voisi sovittaa toisten puolesta synnin? Jokaisenhan täytyy itse kantaa rikkomustensa seuraukset. Sovitusta ei nähdäkään enää Golgatan ydintapahtumana vaan rakkautta. Ah, nyt päästiin paljon ihanamman, hempeämmän ja pehmeämmän sanan äärelle. Rakkaus – miten sinä sen tulkitset – kysytään. Jeesuksesta tulee nykyään niin helposti lopulta uhrautuvan rakkauden äärimmäinen esimerkki. Mutta ei muuta. Ja tämä on pelottavaa.

Mitä ristillä sitten tapahtui?

Lähestyn ristiä, juuripaikkaa, kolmen kohdan kautta ja toivon, että en kerro sinulle mitään uutta. Tapahtukoon jälleen tässä se, mistä Paavali kirjoittaa: *‘Veljet, minä palautan mieleenne sen evankeliumin, jonka olen julistanut teille. Te olette ottaneet sen vastaan ja pidätte siitä kiinni, ja sen avulla te myös pelastutte, jos säilytätte sen sellaisena kuin minä sen julistin; muuten olette turhaan tulleet uskoviksi.* 1. Kor. 15:1-2

Huh, meidän ei tarvitse löytää jotain uutta hienoa dynaamista ja inspiroivaa uutta sanottavaa kristillisen uskomme ytimestä.

1. Roomalaiskirjeen rakenne antaa ajo-ohjeet, miten lähestyä ristiä. Alkutervehdysten ja kuin otsikkomaisen evankeliumin voiman kuvaamisen jälkeen siinä puhutaan ihmisen perusongelmasta, synnistä. Kerran historiassa tapahtuneen syntiinlankeemuksen takia koko ihmiskunta on synnin alaisuudessa. Sitten juutalaisen kansan syntyisyyttä käsitellään erik-

seen. Paavali summaa kolmannessa luvussa: *‘Miten siis on? Olemmeko me muita parempia? Emme lainkaan. Olen jo esittänyt sen syytöksen, että kaikki, niin juutalaiset kuin kreikkalaisetkin, ovat synnin vallassa.’* *‘Kaikki ovat luopuneet ja käyneet kelvottomiksi. Ei ole ketään, joka tekee hyvää, ei ainoatakaan.’* Room. 3:9-10

Sana *‘kaikki’* sulkee sisäänsä todella koko ihmiskunnan, siis meidätkin, jotka olemme nyt tätä kuulemassa. Olemme synnin alaisuudessa, emme tee hyvää, olemme peräti kelvottomia. Synti on Jumalan tahdon, hänen asettamansa lain, rikkomista. Synti vaurioittaa ihmissuhteita, alkaen lähipiiristä, ulottuen kansojen välisiin sotiin. Synnin vakavuus ei kuitenkaan syvimmiltään ole tällä ihmisten välisellä tasolla. Ihmisen kannalta kaikkein vakavinta on Jumalasuhteen hajoaminen. Jumala on pyhä. Lausun näin, emmekä alkuunkaan

ymmärrä, mitä se todella tarkoittaa. Jumalan pyhyydessä on jotain sellaista kirkkautta, majesteettisuutta, puhtautta, voimaa,... sanat loppuvat. Heprealaiskirjeen kirjoittaja kirjoittaa: *‘Meidän Jumalamme on tuhkaksi polttava tuli.’* Ja kuinka *‘on kauheaa joutua elävän Jumalan käsiin.’* Ihminen ilman välittäjää, tullessaan syntisyytensä kanssa suoraan Jumalan, koko universumin, galaksien ja tähtitarhojen Luojan luokse... ei se ole mahdollista... sanat loppuvat... ihminen tuhoutuu...

Profeetta Jesajan kutsumusnäky auttaa meitä ymmärtämään tätä ihmisen ja Jumalan välistä perusasetelmaa. Kuudennen luvun kuvaus alkaa yksinkertaisesti: Profeetta Ussian kuolinvuonna minä näin Herran. Miten se sitten tapahtuikin. *‘Hän istui korkealla ja ylhäisellä istuimella, ja hänen vaatteensa liepeet täyttivät temppelin. Hänen yläpuolellaan seisoivat se-*

Evangelisten kesäjuhlien tervetulo-sanat lausuttiin 11.6. klo 12 alkaen, vas. kirkkoherra Harri Niemelä ja toiminnanjohtaja Antero Rasilainen. Kuva: Leena Havusto.

rafit, joilla oli kuusi siipeä kullakin: kahdella he peittivät kasvonsa, kahdella verhosivat ruumiinsa ja kahdella lensivät. He huusivat toinen toiselleen: Pyhä pyhä pyhä on Herra Sebaot! Hänen kirkkautensa täyttää kaiken maan. Ovenpielet vapisivat äänten voimasta, ja huone tuli täyteen savua. Ja minä sanoin: Voi minua, minä hukun! Minulla on saastaiset huulet, ja saastaiset huulet on kansalla, jonka keskellä elän, ja nyt minun silmäni ovat nähneet Kuninkaan, Herran Sebaotin.' Jes 6:1-5

Tässä on oikea asetelma ainoan todella olemassa olevan kolmiyh-teisen Jumalan ja ihmisen välillä. Siinä parahdetaan: Voi minua, minä hukun! Tätä tehdessäni kiinnitin huomiota serafien tarpeeseen kohdata Jumala. Nämä taivaalliset olennot, toki kaikesta synnistä vapaat, hekin peittivät siivillään silmänsä ja verhosivat ruumiinsa – Jumalan pyhyiden tähden.

Siirrä nyt mielessäsi itsesi Jumalan temppeliin. Ei pyhä Jumala ole milloinkaan meille frendi, jolle heitetäänylävitokset.

Jumala on. Mutta miten hän olisi meille rakas Isä meidän?

2. Raamatun suuri punainen lanka kertoo uhrista. Tämä lanka alkoi jo ensimmäisten ihmisten edessä kun *'Herra Jumala teki Aadamille ja hänen vaimolleen nahasta vaatteet ja puki heidät niihin.'* Vanhastaan on opetettu, kuinka veriuhrin opetus alkoi jo ensimmäisten ihmisten silmien edessä. Jumala itse valmistaa vaatteet ja verhoaa ihmisen niihin, jolloin ihmisen voi jäädä henkiin Pyhän Jumalan edessä. Pelastuksen lahja-luonne tulee esille jo aivan alusta.

Koko Vanhan testamentin läpi kulkee ajatus, minkä mukaan *'veri tuottaa sovituksen'*. Kolmannen Mooseksen kirjan jae menee edellisen käännöksen mukaan kokonaisuudessaan näin: *'Sillä lihan sielu on veressä, ja minä olen sen teille antanut alttarille, että se tuottaisi teille sovituksen; sillä veri tuottaa sovituksen, koska sielu on siinä.'*

3. Moos. 17:11

Jumalan näkökulmasta historian ehdoton taitekohta on Golgata.

Sitä se on toki koko ihmiskunnalle. Ristillä nimittäin kuoli ihmiseksi syntynyt Jumala, Jeesus nasaretilainen, Jeesus Kristus, Messias. Ajattele tässä alun kuvausta siitä kuka Jeesus todella on. Hän, jonka välityksellä kerran luotiin kaikki ja jonka tahdosta kaikki pysyy koossa. Tämä Jumalan ainosyntyinen Poika, Jumalihminen, kärsii ristillä ihmisten sylyn peittämänä ja kärpästen kerääntyessä hänen tulettuneille haavoilleen. Jeesuksen kuoleman ymmärtämisen keskeinen sana on sovitus. Vanhassa liitossa juuri tätä opeteltiin läpi vuosisatojen temppelin sovitusuhrien kautta. Golgatalla kaikki nämä esikuvalliset uhrin saivat täyttymyksensä, kun Jeesus vuodatti verensä ja oli koko maailman hyväksi, syntien sovittamiseksi valmistettu syntiuhri. Annetaan Jumalan ilmoituksen puhutella meitä. Roomalaiskirje jatkaa opetettuaan ihmisen syntisyydestä: *'Sillä kaikki ovat tehneet syntiä ja ovat vailla Jumalan kirkkautta, mutta saavat hänen armostaan lahjaksi vanhurskauden, koska Kristus Jeesus on lunastanut heidät vapaiksi. Hänet Jumala on asettanut sovitusuhriksi, hänen verensä tuo sovituksen uskossa vastaanotettavaksi.'* Room. 3:23-25

Minua on auttanut sovituksen ymmärtämisessä erityisesti vain muutamassa Raamatun kohdassa esille tuleva ajatus synnin siirtämisestä Jeesuksen päälle. Toki asia on esillä vertauskuvallisesti tai hieman toisin sanottuna hyvin monia kertoja. Edellinen käännös käyttää profeetta Jesajan profeetallisessa kärsivän Herran palvelijan kuvauksessa sana-muotoa: *'Herra heitti hänen päällensä kaikkien meidän syntivelkamme.'* Jes 53:6 Toinen korinttilaiskirje puolestaan kuvaa: *'Kristukseen, joka oli puhdas synnistä, Jumala siirsi kaikki meidän syntimme.'* Galatalaiskirjeessä sanotaan kaikkein rajuimmalla tavalla tämä sama ajatus: *'Kristus on lunastanut meidät vapaiksi lain kiirouksesta tulemalla itse kirotuksi'*

Kaikenikäisille tarkoitettu lähetyksesi musiikinäytelmä Menox maailmalle evankelisilla kesäjuhlilla lauantaina 11.6., esittäjänä musiikinäytelmäkerho Tuike. Kuva: Leena Havusto.

meidän sijastamme. 2. Kor. 5:21
Itsessään synnitön koko maailman
syntinä, ainoa pyhä ja puhdas ki-
rottuna ja Jumalan hylkäämänä.
Ihmeellistä. Ei ihme, että tällainen
puhe Jumalasta on monelle aikam-
me ihmiselle liian arkaaista – mui-
naista tai brutaalia - raakaa. Ja
kuitenkin tässä on Jumalan ihmistä
kohtaan osoittaman rakkauden tii-
vistymä. Hän valitsee tavan, miten
hän rakastaa ihmiskuntaa. Edelli-
nen pienoisevankeliumin käännös
painotti juuri tätä tapaa, millä Ju-
mala rakasti maailmaa: *'Sillä niin
on Jumala maailmaa rakastanut,
että hän antoi ainokaisen Poi-
kansa...'* Nykyisessä käännökse-
ssä painottuu Jumalan rakkauden
suuruus: *'Jumala on rakastanut
maailmaa niin paljon, että an-
toi ainoan Poikansa...'* Joh. 3:16
Ihminen ei voi sanella Luojaalleen,
millainen hänen tulee olla tai miten
hänen tulee toimia, rakastaa luo-
maansa ihmistä.

Raamatun opetus Jeesuksesta
syntien sovittajana tulee henkilö-
kohtaiseksi meille, juuri meille, kun
siirrämme tai heitämme myös mie-
lessämme omat syntimme Jeesuk-
sen päälle. Ilosanoma tässä on sii-
nä, että aivan huolimatta siitä mitä
siitä ajattelemme, on syntimme jo
sovitettu. Jumalan pojan veri on
jo virrannut syntien anteeksianta-
muksen puolesta. Sinut on jo lu-
nastettu synnin, kuoleman ja kai-
ken pahan vallasta. Pelastuksen tie
on jo avattu juuri sinun kohdallesi.

**3. Kolmanneksi on puhuttava
siitä, miten saamme tämän
kaiken jo valmistetun pelas-
tuksen omaksemme.** Tässä
kristikunta jakautuu kahtia. Ihmi-
sen langenneisuuteen kuuluu se,
että tavalla tai toisella ihminen
pyrkii saavuttamaan Jumalan tai
jumaluuden hyväksynnän sellaisel-
la perusteella, mikä kiertyy lopulta
häneen itseensä. Hänen tekoihinsa
tai olemukseensa. Tässä ihminen
on todella taitava ja siitä osoituk-
sena ovat maailman mitä moni-
naisimmat uskonnot, mutta myös
kristikunnan mitä moninaisimmat

vaikeasti tunnistettavat harha-
polut, mitkä eivät lopulta anna
omantunnon rauhaa. Tässä voi hy-
vin viitata myös 'Namaste Jooga'
joogafestivaaleihin, joita vietetään
juuri parhaillaan tässä lähellä, Hi-
moksella. Rauhaa ei tässä hindu-
laisperäisessä suuntauksessa to-
della etsitä ristin juurelta.

Yritän päästä lähteelle. Luimme
Roomalaiskirjeestä kuinka *'kaikki
saavat hänen armostaan lahjaksi
vanhurskauden.'* Armo. Mitä se on?
Ajattele Jeesuksen vertauksen kah-
ta miestä fariseusta ja publikaania,
mitkä menivät temppeliin rukoile-
maan. *'Publikaani seisoi taempaan.
Hän ei tohtinut edes kohottaa kat-
settaan taivasta kohti vaan löi rin-
taansa ja sanoi: 'Jumala ole minulle
syntiselle armollinen.'* Luuk. 18:13
Sitten kerrotaan, kuinka hän lähti
kotiinsa vanhurskaana, tuo toinen
ei. Armo on syntisen ihmisen uu-
teen oikeaan Jumalasuhteeseen
pääsemistä kokonaan ilman omia
ansioita. Ytimenä on syntien an-
teeksianto Jeesuksen uhrin täh-
den. Siihen publikaanikin lyhyessä
rukouksessaan alkukielen mukaan
lopulta vetosi. Armo on siis ansiot-
ta, ihan kokonaan Jeesuksen lain
täyttämisen, hänen vanhurskau-
den ja sovituksen tähden oikeaan
Jumalan tuntemiseen pääsemis-
tä. Armon käsitettä auttaa ym-
märtämään opetus jumalattoman
vanhurskauttamisesta. Ja tässä
olemme luterilaisen kirkkomme
juuripaikoilla, sillä painotuksessa
jumalattoman vanhurskauttami-
sesta oli vallankumouksellinen voi-
ma silloisessa kirkollisessa maail-
massa. Edellisestä käännöksestä:
*'mutta joka ei töitä tee, vaan usko
häneen, joka vanhurskauttaa ju-
malattoman, sille luetaan hänen us-
konsa vanhurskaudeksi.'* Room 4:5
Suostu siis pääsemään oikeaan Ju-
malasuhteeseen jumalattomana.
Tässä auttaa alkukieli, mikä kertoo
jumalattoman olevan sellainen,
jolla on *'pyhien asioiden kunnioit-
tamisen puute'*. Hän ei ymmär-
rä kuinka Jumala on pyhä. Minä
olen tällainen jumalaton, joka en

ymmärrä todella kunnioittaa py-
hiä asioita, vaikka jo vuosia olen
uskon tiellä saanut kulkea. Mutta
juuri jumalaton vanhurskautetaan!
Minulla on toivo, meillä on toivo!

Sitten tuo sana lahja. *'Saavat lah-
jaksi vanhurskauden.'* Ytimeltään
lahjan luonteeseen kuuluu se, et-
tei lahjan saaja anna mitään vas-
talahjaksi. Tätä meidän joulupuk-
kimaan ihmisten voi olla vaikea
ymmärtää. Niin mielellään liitäm-
me lahjaan vaikka sitten pienenkin
vastalahjan. Mutta silloin kyseessä
onkin jo kaupankäynti. Opetellaan
ottamaan pelastus vastaan juuri
lahjana, koska pelastus on lahja.
Minkäänlainen kaupankäynti pe-
lastuksen asiassa ei kuulu kristilli-
seen uskoon.

Vasta nyt näin lopuksi käytän tuota
vaikeaa sanaa usko. Jumalattomal-
le luetaan hänen usko vanhurskau-
deksi. Minulla alkaa maanantaina
rippikoulu ja siellä tätä sanaa jäl-
leen pohditaan. Perusopetukseen
uskosta kuuluu se, kuinka ratkai-
sevaa ei ole uskon määrä vaan
kohde. Oikea kohde puolestaan
on juuri syntien sovittamiseksi ris-
tiinnaulittu ja ylösnoussut Jeesus
Kristus. Usko on päään kääntämistä
kohti ristiä. Se on kaiken sen muis-
tamista, mitä Golgatalla tapahtui
meidän hyväksemme. Kun tämä
tapahtuu päivittäisessä elämäs-
sämme, olemme juurihoidossa.
Juuret pääsevät kasvamaan ja us-
komme kestää läpi tulevien päivien
mitä moninaisimpien niin henkilö-
kohtaisten kuin yhteiskunnallisten
myrskyjen! Lopulta tärkeintä kris-
tityn elämässämme on uskon säi-
lyttäminen, sillä vain se vie perille
kotiin, taivaaseen.

Minun juureni

Kuulun niihin onnellisiin, jotka voivat laulajan kanssa sanoa

*Kodin piirissä armosta Herran
minä aikaisin kuulla jo sain,
mitä tehtiin ristillä kerran,
mitä kalliissa kasteheissain.*

Noista pienten alkujen päivistä alkoi muotoutua uskonkäsitykseni. Olen tyypillinen kasvatuskristitty, vailla erityistä kääntymyskokemusta. Tuskin ratkaisukristittyjen edustaja jaksaa hyväksyä minua pelastuvien joukkoon kuuluvaksi. On suurenmoista, kun tässäkään ei tarvitse olla ihmisistä riippuvainen, vaan ratkaisevaa on, mitä Jumala sanoo.

Edellä olleet ajatukset eivät olleet minun, vaan isäni, joka on muistellut omia juuria ja kirjannut pienen kirjan muotoon.

Hän kulki pienenä poikana äitinsä kanssa selityksissä, nyt sanotaan hartaushetkissä tai seuroissa. Harvoin niissä oli puhujana pappi, vaan maallikot, kolpoltöörin toimivat kansanomaisesti sanan julistajina.

Äitinikin puolelta juureni ovat evankelisessa liikkeessä. Heidän perheensä kirkko oli Kallion rukoushuone. Aikaisemmin hänen isänsä toimi joissain elämänsä vaiheissa maallikkopuhujanakin.

Voin siis sanoa, että juureni ovat lujasti evankelisessa uskonkäsityksessä. Juuriani kasteli nykyinen elämänkumppanini, jonka muistot ovat kotoaan seuroista Siioin kanteleen lauluineen.

Niin – mitä tuo evankelinen uskonkäsitys minulle on?

Vanhempieni kanssa samanlaisia jalanjälkiä minäkin olen saanut tallata. Pienenä tyttönä Tampereen Luther-talolla, josta muodostui meidän lasten, voisiko sanoa toinen koti. Siellä elin pelkästään evankelisen ilmapiirin suojassa. Loimaalle muutettuumme olin vasta alkanut koulun ja siellä tajusin, että on olemassa erikseen seurakunta ja evankelinen liike. Siirryttyämme Ilmajoelle huomasin, että nämä kaksi asiaa kietoutuivat lujasti toisiinsa. Siionin kannelta laulettiin paljon seurakunnan tilaisuuksissa, niin myös nuorten piireissä.

Noina aikoina opin paljon, kuuntelin runsaasti erilaisia puheita. On sanonta *'oppiminen alkaa, kun opettaja on lähtenyt huoneesta.'* Itse asiassa koin asian olevan näin. Sain paljon tietoa, mutta en sisäistänyt asioita. Myöhemmin ne alkoivat elää ja ymmärsin sanoman. Oppimisesta sanotaan myös, että se alkaa vasta, kun oppilas on siihen valmis. Aina ei ollut otollinen hetki ottaa tietoa vastaan. Minullekin lapsuudessa kuullut lukuisat puheet ja laulut ovat ajan myötä avautuneet ja olen saanut niihin syvyyttä.

Olen tehnyt havaintoja, että meillä on kahdenlaista uskoa: kutsuu – sulkee pois; armahtaa – tuomitsee; vapauttaa – kahlitsee. Olen kasanut ilmapiirissä, jossa on näkynyt sanaparien alkuosat: kutsuu,

armahtaa, vapauttaa. En muista, että minua olisi kotona patistettu elämään uskossa, jotta olisin Jumalalle kelvollinen. Syntiasiaakaan ei korostettu yksittäisin teoin, vaan asia sisäistettiin elämäntavan ja mallioppimisen kautta.

Uskoni mukaan kristillisyyteen kuuluu kaksi asiaa: usko ja rakkaus - suhde Jumalaan ja lähimmäiseen. Jumalan lapsen luontaisena tähän kuuluu myös risti ja sen sovitustyö.

Evangelisuudessa armon sanoma on voimakas, sillä *armo kuuluu kaikille* – myös niille jumalattomillekin. Minulle on tärkeä asia, ettemme erottele ihmisiä sen mukaan, kenelle armon sanoma kuuluu. Jos on hyvä vastaanoton hetki, otamme armon vastaan.

Toinen armon käsite, joka minulle on iskostunut, on yksin armosta – ihminen pelastuu *yksin armosta*. Kristuksen tähden, uskon kautta. Olen ymmärtänyt tämän tärkeyden ja pitää uskoani yllä.

Edelleen olen oppinut, että armon pelastusoppi ei syrjäytä hyviä tekoja, vaan saa aikaan niitä. Jumalan armo saa aikaan hyviä tekoja meissä – myös minussa. Augustinus on ilmaissut asian: *Ihmiseltä ei voi vaatia mitään armon saamisen ehtona. Armo on lahja, joka annetaan ilmaiseksi Kristuksen sovituksen kautta.*

Nämä ajatukset siirtyivät luonnollisena osana arkielämään. Ymmärrän, että usko ja arkinen työ eivät ole toistensa vastakohtia, vaan ne tarvitsevat ja tukevat toisiaan. Arjen työ tarvitsee uskon synnyttämää rakkautta - ja toisaalta arjen vaivat ja koettelemukset tarjoavat rukoukselle, uskolle ja toivolle parhaan harjoituskentän. Edelleen olen oppinut, ettei tekoja pidä tarjota Jumalalle, vaan lähimmäiselle, jolle niistä on hyötyä, Jumalan rakkaus heijastuu kauttamme lähelämme oleville.

Arjen työhön saa taivaallista ravintoa sanasta ja sakramenteista niin, että siitä tullut voima pannaan käytäntöön Jumalan säätämässä jokapäiväisen elämän eri tehtävissä. Tästä uskon käsityksestä minulle nousee päällimmäisenä armo, jonka turvin voin vaeltaa.

Armolaulut ovat jääneet mieleeni jo niistä varhaisista ajoista: *Armo yli kaikkien valtava on, Armon lapset riemuitkaa, Autuas aivan, armosta vain* ja monet muut laulut.

Raamatusta mieleeni nousee kaksi armon kohtaa. Sana armo esiintyy Raamatussa noin 350 kertaa, mikä kertoo kyseisen sanan keskeisestä merkityksestä. Uudessa testamentissa on kaksi minua puhuttelevaa kohtaa: Luukkaan evankeliumissa Jumala ilmoitti Marialle *Älä pelkää, Maria, Jumala on suonut sinulle armonsa* sekä Paavalin kirjeestä korinttilaisille: *’Mutta hän on vastannut minulle: »Minun armoni riittää sinulle. Voima tulee täydelliseksi heikkoudessa.» Sen tähden ylpeiden mieluummin heikkoudestani, jotta minuun asettuisi Kristuksen voima.*’ Kari Tikan Armolaulun sanoin: *”Minun armossani on sulle kylliksi, sillä voimani tulee täyteen heikkoudessa. Se on Jumalan suuri lahja.”*

Voisin kuvata uskonelämäni haapapuun kautta. Juureni ovat syvässä tukevasti levittäytyneenä maassa. Haapapuun voima on kasvussa ja juurissa, sen hävittäminen on lähes mahdotonta: kun siihen tu-

lee haavoja tai kuoritaan huolimattomasti, se kasvaa kituutta riippuen haavojen syvyydestä ja vähitellen alkaa nousta pikkuhaapoja, jotka ovat samaa juuristoa – elämä jatkuu, kunnes lopulta puun kaatamisen jälkeen sen ympärille kehittyy haavikko.

Nousevia versoja

Olen miettinyt, millaisia ovat versot tästä minun jo varttuneeksi kasvavasta puusta. Lastenlasten taimet ovat nousseet pienin askelin. Elyn tilaisuudessa yksi lastenlapsista kysyi, kuka tän kolehdin siunaa. Joskus kysyin toiselta, pidätkö minua uskovaisena. Vasta rippikoulusta päässyt sanoi - no joo, muttet sä oo sellainen uskovainen, sä oot ihan tavallinen – hyvä näin.

Kuolemasta puhuin niin ikään rippikoulusta päässeän kanssa. Sairastellessani tämä kysyi, kuinka sä voit olla niin rauhallinen. Vastaus löytyi uskostani, siis luottamuksesta armoon, ei minulla ole pelättävää, minulla on turva kelkassa. Kuolemaa kohti kuljen turvallisina mielin sinne, mihin me kristittyinä olemme matkalla.

Nämä pienet merkit puuni versoista kertovat uskon elinvoimasta sukupolvelta toiselle.

Voimaa kesäjuhlilta

Iloinen vapauttava uskoni alkoi saada kolhuja – haavoja. Ne repivät edellisen, jo arpeutuneen haavan uudelleen auki ja evankelinen uskon iloisuus alkoi hiipua, mutta ei kuollut minussa.

Kolhuni saivat hoitavaa voidetta Elyn ensimmäisillä kesäjuhlilla Ilmajoella. Siellä sain kokea jotain ainutkertaista. Tajusin, kuinka olinkaan kaivannut sitä lapsuudesta koettua evankelista uskoa ja kuinka paljon matkan varrella oli tullut haavoja, joita revittiin uudelleen ja uudelleen auki. Tapio Luoman puheesta muistan viisauden: ei ole hyvä anoa ihmeitä ja joitain erityisiä merkkejä – vaan anna minulle voimaa ja viisautta.

Evangeliset kesäjuhlat

Ilmajoella

5.-6.8.2023

Etelä-Pohjanmaan Opistolla

Tahdon jakaa teille ajatukseni 14 vuoden takaa noilta ensimmäisiltä kesäjuhlilta Ilmajoella:

Kesäjuhlilla

*Tutun kirkon alttarilla
näin armahtavan Kristuksen.
Olin aivan yksin
- yhdessä muiden kanssa.*

*Niinä päivinä sain sieluuni
syvää rauhaa,
jossa ei ole syyllisiä silmiä
eikä ahdistusta.*

*Rauhaa, jossa saa tuntea
iloa ja toisen läsnäoloa.
Niinä päivinä sain sisimpääni
laulun riemua.*

*Sitä riemua, jota jo lapsena koin
ja josta tänään ammennan.*

*Sinun sanasi tunki sieluuni
kuin parantava öljy auki
revittyihin haavoihin.
Kyselin, olenko päässyt kotiin
tuttuun, turvalliseen kotiin.*

*Tutun kirkon alttarilla
näin sinut, armahtava Kristus.
- Kyynel kirposi silmääni.*

— — —

*Kodin piirissä armosta Herran
minä aikaisin kuulla jo sain.*

Juuriini tukeutuen minun on helppo uskoa ja jatkaa eteenpäin.

Kannel ja mää

Olen Heini Kataja-Kantola, 54-vuotias kristitty, neljän nuoren äiti ja Asko-papin puoliso, kirkkomuusikko sekä semmoinen runoilijan ja säveltelijän välimuoto. Harrastan teologian opiskelua, luontokävelyä ja Facebook-päivittelyä. Olen julkaissut viisi runokirjaa (Perussanoma Oy), kolme muuta kirjaa, sävellyksiä ja juttuja lehtiin. Lempilajini on lasten raamattulaulujen tekeminen. Seurakuntatyössä olen ohjautunut usein musiikkityön lisäksi viestittelemään sanaa ja toimintaa Facebookiin ja lehtiin. Innostun monesta asiasta ja uppoudun niihin joskus unohtaen maalliset murheet ja päivällisen aikataulun.

Olen tehnyt työtä monessa paikassa, ensin pääsin merelliseen Kulosaaren seurakuntaan Helsingissä. Elystäkin tuttu Ismo Törrönen johti seurakuntaa Taru-vaimonsa kanssa ja saimme laulaa myös Siionin kannelta toisinaan. Suomen Raamattuopiston palveluksessa kanttorina sekä musiikin ja liturgiikan opettajana olin 1995-2002. Sieltä mieleen jäivät aivan erityisesti hienot haasteet, kuten suomalaisen Luther-levyn kokoamisen ja Viisikielinen-laulukirjan pohjaehdotuksen kokoamisen ja nimeämisen. Olen saanut olla töissä vähän aikaa Tampereen hiippakuntakanttorina ja Lapuan hiippakunnan tuomiokapitulissa hiippakuntasihteerinä sekä tehdä perinteistä kanttorin työtä mm. Ilmajoella, hetken Hangossa ja viimeiseksi Jokioisilla.

Hengellinen työ on jäänyt minulle sydämeen jo lapsuudessa. Jokioisten pappilassa kasvaessani seurasin usein isää seurakuntapiireihin ja kirkkoon, joissa turvallinen sana ja virsien hyrinä, ystävälliset ihmiset ja arpajaisetkin kertoivat lapselle hyvästä Taivaan Isästä. Jokioisten pappilassa oli hyvä kasvaa. Eliel Saari-sen piirtämä, suuri vaaleankeltainen pappila vanhan pitsikirkon vierellä omenapuiden, luumu- ja viinimarjamarjapensaiden vierellä oli minusta maailman kaunein ja paras paikka. Äiti laittoi aina kaikkea kaunista ja hyvää ja kutsui usein seurakuntaa kotiimme koolle milloin konserttiin milloin tuomasmessujatkoille. Isän toivottiin usein soittavan flyygelillä Täältä puolehen ylhäisen maan ja monia muita kappaleita. Taivaan Isän armosta kaikki on saatu – jokainen sydämen lyöntikin, joten ei ole koskaan syytä olla ylpeä vaan kiitollinen.

Evangelisuuden iloinen ääni tuli korviini jo vauvana. Kotona ja seurakunnassa kuultiin Siionin kannelta ja armollisia puheita. Hugo-vaarikin lauloi kyläillessään *"Jeesuksesta laulan"*. Äidin isä olikin ollut puuhami-henä rakentamassa kotikyläänsä Vuohiniemeen kau-nista rukoushuonetta. Turvalliset hengelliset laulut yhdistettynä laulajan ystävälliseen olemukseen jää-vät lapselle mieleen. Vanhempani veivät meitä lap-sia usein valtakunnallisille ja Hämeenlinnan evan-ke-liumijuhlaan. Heidän kasvatustategiansa oli hieno: Saimme liehua siellä juhla-kentän liepeillä ja puuhata kaikkea mukavaa. Saimme vähän herkkuja ja pyö-ritystä leikkipuistossa. Hyppelimme telttaköysien yli ja opimme siinä sivussa hienoja Kanteleen lauluja iloisesti, pakottamatta. *"Armo yli kaikkien valtava on"* ja *"Katso ihmettä suurinta maan"*. Väritimme lä-hetysmaiden lippuja ja marssimme juhlaan suuren lapsijoukon mukana. Puhujien sanoma oli suuri, tur-vallinen ja iloinen ja se kajahteli kentällä kulkevien korviin.

Helsinkiin opiskelemaan lähtiessä sain hyvän neu-von: sinne "EYL:ään" kannattaa mennä sitten seu-rakuntaan ja nuoria tapaamaan. Äitini ja isäni olivat muuten tavanneet toisensa EYL:n kuorossa. Minä en aluksi ehtinyt enkä malttanut mennä opiskelijaseu-rakuntaan, kun innostuin kovasti kirkkomusiikkiopin-noista Sibelius-Akatemiassa. Tutustuin kaupunkiin, ihmisiin, työhön ja moniin kirkkoihin. Tutustuin myös

hyvin karismaattiseen piiriin. Siellä kuitenkin minä, aika luova ja vilkkaalla mielikuvituksella varustettu ihminen rupesin liikaa miettimään profetioita, ja Hengen välitöntä johdatusta sanan ja sakramenttien kustannuksella. Ihmisen omat ajatukset ja pelot sekoittuvat helposti rukoukseen ja johdatuksen ylikorostuneeseen etsintään. Minulle tuli pelkoja ja levottomuutta ja vielä ahmittuani liikaa opintoja ja sivutyötä taisin ihan palaa siinä loppuun.

Minä sain keskustella näistä asioista viisaiden kristittyjen kanssa, mutta kaikkein suurinta oli, että tulin menneeksi Evankelisiin opiskelijoihin. Kristuksen kertakaikkisen työn, sanan ja sakramenttien sekä kasteen armon opetus oli kuin kallio jalkojeni alle ja tukeva laiturini myrskystä nostetulle. *"Herran sana on se kahva, johon tartun uskoen. Se on testamentti vahva, varma kautta aikojen. Pelastun kun uskon sen vaihtuessa tunteiden"* ja *"Kotihin, kotihin, Isän lapsena käy takaisin..."* Kyllä minä nämä lapsuudesta tiesinkin, mutta omakohtaisesti elettyinä nämä tulivat erityisen rakkaiksi, elintärkeiksi. Pääsin myös myöhemmin irrottautumaan töistä vuorotteluvapaalle ja osallistuin kolmen kuukauden raamattukurssille Karussa. Tuollaista raamattukylpyä suosittelen kaikille. Kun kaikessa rauhassa yhdessä luetaan Raamattua ja joku muu laittaa hyvät ateriat, sielu saa ihanaa ruokaa ja kehokin lepäytyy kauniissa luonnossa. Kurssin jälkeen mieleeni alkoi tupsahdella paljon raamatullisia lapsikuorolauluja, joita on myös julkaistu. Niin rauhan ja armon ympäröimänä moni muukin on kuulemani mukaan löytänyt armon lisäksi työn ja tekemisen muodon, joka tulee syvältä sydäimestä, vaikkapa maalaus tai käsityöt.

Kun olin Suomen Raamattuopistolla töissä, työtoveri Lassilan Mimmu nimesi minut *"Hedbergin kätyriksi"* siellä viidesläisessä ympäristössä. Niin tärkeäksi ja terveelliseksi olin koko maailman autuuden kokenut, että se paistoi läpi toimiessani ja puhuessani eri tilanteissa. Myös Viisikielisen pohjaehdotusta tehdessäni pyysin ja sain musiikkisihteeri Kullervo Puumalalta luvan lainata kirjaan aikamoisen pinon yhteisiä Kanteleen lauluja. Olin varma, että ne armolliset laulut saavat aikaan uskoa ja iloa myös muualla kuin perinteisessä evankelisuudessa. Armo riittää ja yhteistyö kristittyjen kesken on hyvin tärkeää näinä hämärtyvinä aikoina.

Kanttorin töissä erityisesti Ilmajoella Siionin kannel soi säännöllisesti ja voimallisesti. Kuoroilla oli Kanteleen kappaleita ohjelmistossaan. Kesäisin Ilmajoen hautausmaan kappelilla koimme monia taivashetkiä, kun muutaman kymmenen hengen porukalla lauloimme Kannelta kovaa ja iloa täynnä. Pääsin Ilmajoella myös mukaan historialliseen hetkeen, kun Elyn historian ensimmäiset, valtakunnalliset kesäjuhlat pidettiin siellä. Kun illalla aloitimme Siionin Kannel -laulajaiset

pikkuisen pystypianon ympärillä kirkossa, 700-suinen juhlakansa alkoi laulaa toisistaan rohkeutta saaden ja ylä-ääniä lauluun liittäen kuin enkelikuoro. Kun evankelinen alkaa laulaa sydäimestään Siionin kannelta ja huomaa vierellään toisen samanlaisen, siitä syntyy aikamoinen riemu.

Vuoden 1999 Siionin kanteleeseen tuli pari pientä sävelmääni. Sain säveltää kaksi Heikki Ahopellon runoa *"Anna minun avaruutta"* ja *"Jumala, Isä ihmisten"*. Kommunikoimme ähtäriläisen Ahopellon kanssa vain puhelimitse. Hän kertoi saavansa usein illalla myöhään inspiraation sanoituksiinsa. Minä en ollut tuolloin vielä oikein harjoitellut pitkien ja lyhyiden tavujen säveltämistä, mutta hyvä muisto jäi yhteisestä työstä.

Siionin kannel 2:n työryhmään pääsin ihmeen ja hauskojen käänteiden kautta. Professori Thuren Itä-Suomen yliopistosta oli jo kauan suunnitellut mielessään Siionin kanteleelle jatko-osaa. Opiskellessani etänä teologiaa hänen yliopistollaan kysyin jotakin opintoihin liittyvää sähköpostitse. Puhe kääntyi sujuvasti myös Kannel-asiaan. Kerroin olevani hyvin innostunut laulukirjatöistä. Myöhemmin sain Jari Rankiselta puhelun ja kutsun työryhmään kokoamaan uutta liiteosaa Siionin Kanteleeseen. Meillä oli erittäin antoisaa, mutta myös raskas jakso laulunpyynnissä siksi, ettemme koronan riehussa juurikaan voineet tavata yhteisen laulun merkeissä. Kokoustimme ja hyräilimme sävelmiä kukin kodeissamme Teams-systeemin välittäessä välttävät kasvokuvat ja äänen tietokoneella. Kuitenkin Taivaan Isän siunauksella ja eräiden ryhmän jäsenten suurella uurastuksella saimme uskoakseni kelpo kakkososan aikaan. Palan halusta esitellä tätä erityisesti nuorille suunnattua versiota myös teille. Lauletaan vähän uutta ja paljon vanhaa, jos Luoja suo ja ääni kulkee.

Kiitos, että saan tulla mukaan Elyn työhön 1.9. alkaen. Teen erityisesti kaikenikäisille suunnattua musiikkityötä Etelä-Suomessa. Pyydän rukousta ja mahdollisuuksien mukaan tukea työlleni.

"Tietä voimme autuaina jatkaa, meitä johtaa Henki Jumalan."

Kristuksessa kaikki yhtä matkaa, vain hän voittaa tämän maailman." SK 392:3

Tervehtien Heini Kataja-Kantola

Pohjanmaan kuulumisia

Siionin kanteleen -lauluillat Etelä-Pohjanmaalla

*Turvapaikkani, linnani korkein,
sinun eteesi tulla näin saan.*

*Turvapaikkani linnani korkein,
polvistun eteen kuninkaan.*

(Säv. San. Jukka Salminen 1992)

Salmisen Jukan laulu vie minut vuosien takaisin muistoihin Pieksämäelle Partaharjun suurleirille, jossa toista tuhatta varhaisnuorta isosineen ja työntekijöineen istuivat iltanuotiopaikalla kauniin Salvosjärven rannalla. Yhdessä lauloimme tätä laulua ja ihailimme edessä näkyvää järveä ja ympärillämme kumpuilevaa Partaharjua. Viimeisenä leiri-iltana laskimme tuikkukynttilöitä järvelle. Kun ilta hämärtyi Salvosjärvellä, kynttilät valaisivat järven rannat. Nämä olivat unohtumattomia leirihetkiä niin pienille kuin vähän isommillekin leiriläisille. Kynttilöiden tuhannet liekit kertoivat turvasta ja toivosta, mistä leirillä oli puhuttu ja opetettu. Jumalan lähellä olemme turvassa ja Jumalan lähellä on toivomme. Samasta turvasta kerrotaan myös Psalmien kirjassa: Sinä olet minulle turvapaikka, sinä varjelet minut vaarasta. Riemuhuudot kajahtavat ympärilläni, kun sinä autat ja pelastat. (Ps. 32:7)

Salmisen Jukan laulu löytyy uudesta Siionin Kanteleen laulukirjasta, nro 535. Tutustuessani uuteen Kanteleen laulukirjaan löysin monta vuosien takaa tuttua laulua sekä mielenkiintoisia uusia lauluja, jotka haluaisin oppia. Odotan innolla, että pääsemme tänä syksynä yhdessä Siionin kanteleen seurahetkissä laulamaan näitä lauluja ja samalla ehkä muistelemaan, mihin tilanteeseen vanha, tuttu laulu liittyy elämässäni tai miltä aivan uusi laulu kuulostaa ja tuntuu.

Diakoni **Kimmo Niskala**, musiikin sekatyömies (kuten hän itse itseään tituleeraa :)) on lupautunut tulevan syksyn aikana vierailemaan Elyn seurahetkissä tutustuttaen seuraavaksi uusiin Kanteleen lauluihin. Yhdessä Kimmon kanssa saamme opetella lauluja kitarasäestyksen kera. Olet lämpimästi tervehtellyt Siionin kannel -lauluiltoihin.

Kimmo Niskala, millä mielellä lähdet tulevaan musiikkiprojektiin?

Kimmo: *Innostunein mieltotta kai ja iso kiitos, kun saan olla mukana tässä uusien laulujen opetteluprojektissa.*

Olet ehtinyt kesän aikana tutustua jo uuteen laulukirjaan, millaisen vaikutelman olet laulukirjasta saanut?

Kimmo: *Ensivaikutelman perusteella kirja vaikuttaa monipuoliselta niin laulujen kuin tekijöidenkin osalta. Siinä näyttäisi olevan sopivassa suhteessa uusia tuoreita lauluja, mutta myös tuttuja ja turvallisia, monille rakkaiksi tulleita, paljon laulettuja hengellisiä lauluja, joita ei aiemmin Siionin Kanteleessa ole ollut.*

Laulukirjan esipuheen mukaan Siionin Kannel 2 on suunniteltu etenkin nuorten ja nuorten aikuisten käyttöön, mutta uskon, että kirjaan valitut laulut eivät ole ikäryhmäsidonnaisia, joten kirja "kuluu" varmasti kaikenikäisten käsissä niin messuissa kuin muissakin tilaisuuksissa.

Oletko jo löytänyt laulukirjasta suosikkilaulusi? Mikä se on ja miksi?

Kimmo: *Siionin kannel 2 sisältää monia hienoja ja puhuttelevia lauluja, joten on aika vaikea valita sieltä yhtä suosikkia, varsinkin kun eri laulut puhuttelevat eri tilanteissa eri aikoina ja näin ollen suosikkilaulu voi vaihtua useinkin. Mutta tällä hetkellä on mielessäni soinnut Ossi Jauhaisen*

säveltämä ja Jarkko Maukosen sanoittama laulu "Saavuimme synkiltä teiltä" (nro 497). Vaikka laulu ei aivan uusi olekaan, niin itselleni se on varsin uusi tuttavuus, jonka itseäni miellyttävään melodiaan jäin koukkuun, jopa korvamadoksi asti (etenkin öisin). Laulun sanoi-

tuksessa käy kirkkaasti ilmi, mikä on keskeisintä kristillisessä uskossa. Jeesuksessa meillä on elämä, totuus ja tie. Rakkaudessaan Hän sietää meitä kaikkia ja Hänen lempeän katseensa alle kurjinkin saa astua, kuten laulussa sanotaan.

Tervetuloa yhdessä laulamaan:

To 11.8. klo 18 Mökkiseurat Kauhajärvellä
 To 18.8. klo 18 Tapuliseurat Alavudella
 Ma 12.9. klo 18 Siionin kannel -seurat Ilmajoella
 Su 25.9. klo 10 Elyn kirkkopyhä ja lauluhetki Kauhajoella
 Ma 3.10. klo 14.30 Syysmyyjäiset ja lauluhetki Kurikassa
 7.10. klo 18 Siionin kannel -seurat Korttesjärvellä
 Su 23.10. klo 14 Siionin kannel -seurat Seinäjoella
 Su 4.12. klo 10 Elyn kirkkopyhä ja lauluhetki Lapualla
 Su 11.12. klo 12.30 Elyn vuosijuhla ja joululauluseurat Seinäjoella

Tilaisuuksissa mukana Kimmo Niskala ja Elyn vastuunkantajia sekä työntekijöitä. Lisätietoa tilaisuuksista <https://www.evangeliset.net/kalenteri/> Jos haluat järjestää lauluseurat Etelä- tai Keski-Pohjanmaalla omalla paikkakunnallasi, ota yhteys Satuun p. 050 5636079.

Uutta Siionin kanteleen -laulukirjaa voi ostaa 15 €/kpl lauluilloissa tai tilaamalla Virpiltä ely@evangeliset.net tai p. 040 4159416.

Messussa saarnasi rovasti Tuula Sääksi, liturgina Mikael Tammilehto.

Seinäjoen seudun Ely-ystävät järjestivät yhteistyössä Seinäjoen seurakunnan kanssa kevätkirkon Törnävän kirkossa.

Aino Siljamäki ja Ulla Harju.

Pohjanmaan kuulumisia...

Alahärmässä perhekirkossa avustivat lapset jumalanpalveluksen eri tehtävissä.

Aarrearkkupäivässä oli raamatunkerrontaa, askartelua, leikkejä ja letunpaistoa seurakunnan uudessa kodassa.

Kansanlaulukirkko 7.8. Sofian lavalla Kannuksessa

Kiitos: Rovasti Eija Seppä liturgiasta ja kohti käyvästä saarnasta, kanttori Johanna Koivumaa, Juha Orjala ja kirkkokuorolaiset, yhdessä ja erikseen musiikista, suntio Minna Jääskä hyvistä järjestelyistä ja kiitos Elyn "kanssaystävät".

Lämmin kiitos Sinulle, joka olit mukana paikan päällä tai striimin välityksellä.

Viimeisenä, mutta tärkeimpänä - Kiitos Taivaalliselle Isällemme. Ilman hänen siunaustaan me turhaan vaivaa näemme!

Pyhien muisto

– rovasti Pekka Lavaste

Keuruulla 24.5. seurakuntatalolle Siionin kannel-seuroihin kokoon-
tunut ystäväjoukko sai kuulla
suru-uutisen. Kerttu Lavasteen
puoliso, rovasti Pekka Lavaste oli
muutama päivä aikaisemmin nuk-
kunut pois. Muisteltiin, kiitettiin,
siunattiin. Pekka Lavaste sai elää
rikkaan ja pitkän elämän. Raskaan-
kin. Lavasteen perhe asui Töysäs-
sä, kun Pekka syntyi 17.3.1925.
Pekan ollessa viisivuotias, perhe
muutti Karjalaan, Viipurin Pyhä-
järvelle, josta sitten jouduttiin
lähtemään evakkoon ja tultiin
Keuruulle. Pekka oli 19-vuotias,
kun talvisota syttyi. Sodassa hän
palveli viestimiehenä, radistina ja
kirjurina. Jatkosodassa 1944 hän
koki konkreettista Jumalan varje-
lusta, kun vihollisen maasotakone
tulitti ladon takana maassa makaa-
vaa sotilasta ja luodit menivät vain
senttien päästä ohi.

Pekan koti oli evankelinen ja sotien
jälkeiset nuorisohätykset kosket-

tivat Pekkaa. Hänen oli tarkoitus
opiskella opettajaksi, mutta hen-
gellinen kutsumus vaikutti siihen,
että hän aloitti teologian opinnot.
Evangelisen kodin kasvattina Pek-
ka liittyi Evangelisen ylioppilasliiton
toimintaan ja laulumiehenä EYL:n
kuoro oli rakas harrastus. Ja kuo-
rosta tuli muutakin kuin rakas har-
rastus, sieltä löytyi puoliso Kerttu.
Perheeseen syntyi viisi lasta ja rak-
kaita lapsenlapsia on jo kolman-
nessa polvessa.

Evangelisena pappina Pekka La-
vaste sai palvella Asikkalassa, Keu-
ruulla, Jyväskylässä ja Töysässä.
Eläkkeelle hän jäi Imatran seura-
kunnan kirkkoherran tehtävästä
vuonna 1986, jonka jälkeen Kerttu
ruustinnan kanssa palattiin koti-
seudulle omaan kotiin Keurusselän
rannalle. Kotiseurakunnassa va-
paaehtoistyö jatkui aivan viimeisiin
päiviin asti.

Pekka ja Kerttu olivat aktiivisesti
mukana myös veteraanijärjestön
toiminnassa ja Pekka-rovastille
myönnettiin ensimmäisenä järjes-
tön kunniajäsenyys tämän vuoden
huhtikuussa. Lähetystyön tukemi-
nen oli rakasta Lavasteen perheel-
le, siihen oli opittu jo lapsuudessa.
Aluejohtaja Satu Kivisaari muiste-
lee: *"Ely-ystävät ovat saaneet ko-
koontua vuosien saatossa useita
kertoja Keuruun seurakuntatalolle
Siionin kannel-seuroihin Pekka ja
Kerttu Lavasteen kutsumana. Kii-
tos Kertulle vieraanvaraisuudesta,
ystävyytemme jatkukoon. Läm-
möllä ja kiitollisuudella muistamme
ystäväämme Pekka-pappia, joka
rohkaisi seurahetkissä kuulijoitaan
Jumalan Sanalla ja halusi joka
kerta siunata seuravieraat ennen
kotiin lähtöä Herran siunauksella:
Herra siunatkoon sinua ja varjel-
koon sinua. Seuroista oli hyvä läh-
teä kotimatkalta siunausten kan-
tamana. Jumalan siunaus kantaa
meitä jokaista myös viimeisellä
matkallamme taivaan kotiin, niin
myös rakasta Pekka-ystävääm-
me...Herra kääntäköön kasvonsa
sinun puoleen ja antakoon sinul-
le rauhan. Isän ja Pojan ja Pyhän
Hengen nimeen. Aamen."*

Pekalle ja Kertulle tärkeä Siionin
kanteleen laulu 480 kertoo taivaan
kodista, jossa ei ole enää surua
eikä murhetta:

*Synnit poissa, murheenikin,
poissa rinnasta tuska polttavin.*

*Kaikki kahleet poissa on täällä paina-
neet, kuivuivat kyynelneet.*

*Synnit poissa, autuutta oi!
Taivaan rannalla kiitosvirsi soi.*

*Kaikki varjot häipyvät nousuun
auringon, autuas sydänkesä on.*

Antero Rasilainen

Kuva: Satu Kivisaari

Viron kirkon lähetysvisiosta tai -strategiasta

Kuvat: Antero Rasilainen

Leevi Reinarulle papin poikana seurakuntatyö on tuttua lapsuudesta asti. Nyt hän on tehnyt 42 vuotta seurakuntatyötä kolmessa seurakunnassa. Myös hänen kolme poikaansa perheineen ovat mukana kirkon työssä.

Viron luterilainen kirkko teki ulkolähetystyötä parin vuosisadan ajan ennen kuin neuvostovalta kielsi sen vuonna 1940. Kirkko sai toimia koko neuvostoajan, mutta rajoitusti ja vainottuna. Se opetti pänemaan toivonsa Jumalaan. Kiitos Jumalalle, että miehitys meillä lopui 30 vuotta sitten.

Nyt 30 vuoden ajan olemme rakentaneet kirkkomme rakenteita ja hengellistä työtä. Vaikka kristinuskolla on Virossa historiallinen perinne, uusille sukupolville se on vieras. Siksi meidän on uudelleen opetettava vanhoja perinteitä, mutta myös luotava uusia, joita nuoret sukupolvet voivat ymmärtää ja ottaa omakseen. Vanhasta ajasta meillä on jäljellä koko ajan pienenevä, iäkäs jäsenistö ja vuosisatoja vanhat, remontin tarpeessa olevat kirkot. Nuoria liittyy kirkon jäseniksi hitaasti, ja valtaosalta heitä puuttuu kristillinen kotikasvatus.

Viron itsenäisyyden palauttamisen alkuvuosina meillä oli optimistinen kuva seurakuntatyöstä. Ajattelimme, että pian meilläkin on kaikki yhtä hyvin kuin Suomessa. Kului kymmenkunta vuotta ennen kuin ymmärsimme työympäristöjemme erilaisuuden. Suomen kirkossa perinne on jatkunut tasaisesti, mutta meillä se on katkennut.

Leevi Reinaru esittelee Lähetyskeskuksessa Missio Läänemaa toteutumista.

Olemme miettineet paljon sitä, mitkä asiat ovat ensisijaisen tärkeitä kirkon työssä. Heikkoutemme on taloudellisten resurssien ja työntekijöiden vähäisyys. On olemassa pieni ja uskollinen vapaaehtoisten joukko, mutta sitä ei voi verrata palkatun työntekijäjoukon vakauteen ja tehokkuuteen. Jokainen seurakunta vastaa itse toiminnastaan, samoin Lähetyskeskuksen on hankittava itse rahoitus omalle työlleen.

Viime vuosina yhteiskunta on yhä enemmän tukenut vanhojen kirkkojen remontointia. Kalliita urkuja on korjattu, torneihin ostettu uusia kelloja, ikkunoihin saatu lasimaalaukset ja kirkkosaleihin uudet tekstiilit alansa huipputaitajilta. Tämä siksi, että kirkkorakennuksilla on virolaisessa yhteiskunnassa oma, merkittävä sanomansa myös monille heistä, jotka eivät käy kirkossa. Yhtä helposti ei kuitenkaan ole saatu tukea kirkon varsinaiseen työhön. Suomalaisten lähetysjär-

jestöjen vakaa taloudellinen tuki on ollut investointi, jonka avulla kasvatamme Virosta saatavan tuen määrää.

Nykyinen tilanne maailmassa asettaa kirkolle suuria kysymyksiä: Miten pystymme toimimaan epäoikeudenmukaisuuden, sodan ja pandemian keskellä ja maailman rauhan turvaamiseksi? Mutta myös, miten näiden keskellä keskitymme ihmisen sielun pelastamiseen? Kristittyinä tiedämme, että elämän vaikeuksien jälkeen meillä on odotettavissa jotain kaunista. Mutta se edellyttää Jeesuksen tuntemista, joka on koko kristillisen kirkon Pää, johdattaja iankaikkisen elämän tiellä.

Viron luterilaisen kirkon lähetysvisiota muotoillessamme olemme todenneet, että kirkossa pitäisi olla enemmän alhaalta ylös suuntautuvaa aktiivisuutta. Viime vuosina lähetystä on pidetty tietoisesti fokuksessa. Uuden testamentin ek-

segetiikan laitoksen järjestämän konferenssin otsikko tänä vuonna oli "Uusi testamentti ja lähetys. Kuka meiltä lähtisi? Lähetä minut."

Myös kirkossamme käytettävä kieli on suurelle osalle vieras. Pandemian vuoksi Viron Raamattuseuran uuden raamatunkäännöksen projekti menetti rahoituksensa - toivottavasti vain väliaikaisesti. Pandemian aikana myös lisääntyi virolaisten syventyminen omaan sisäiseen maailmaansa, jota kuvataan erilaisista uskonnollisista liikkeistä peräisin olevilla sanoilla – mutta säännönmukaisesti muilla kuin kristillisestä perinteestä nousevilla. Seurakunnan jäsenten tehtävä olisi kuunnella entistä tarkemmin näitä ihmisiä yrittäen löytää yhdistäviä tekijöitä, joista voisi edetä evankeliumin julistamiseen. Se edellyttää myös oman uskon sisällön koettelemista.

Yksi huolestumme on suurimpien kaupunkien laajentuessa syntyvät alueet, joihin asettuu kymmeniä tuhansia ihmisiä, mutta kirkolle ei kaavoituksessa ole mietitty paikkaa, eikä niissä toimi seurakuntia. Maaseudulla taas on isot kirkot ja olemassa olevat seurakunnat, mutta väki vähenee. Koska muualla menestyneet lähetysmallit eivät

yleensä toimi Virossa, olemme kehittäneet omia malleja, kuunnellen samalla muiden kokemuksia.

Lähetyskeskuksella on kolme työalaa: julistaminen, kouluttaminen ja lähettäminen. Näillä aloilla olemme seurakuntien tukena, koulutamme seurakuntalaisia kantamaan vastuuta seurakunnassa. Pohjatyönä raamattukurssit, jotta seurakuntalaiset tottuisivat käyttämään Raamattua. Sen jälkeen käsitellään omien lahjojen tunnistamista, kristityn elämäntapaa ja evankeliointia sekä seurakunnan keskinäisen yhteyden kasvattamista.

Julistustyössä pyrimme järjestämään joka vuosi yhdessä rovastikunnassa tapahtumia, jotka tuovat seurakuntaa enemmän esille yhteisössään. Samalla seurakuntalaiset saavat kokemuksen uskosta ja seurakunnasta kertomisesta. Rinnalle on noussut nuorten evankeliointityö. Tuemme nuorisotyön vastuunkantajille koulutuksia, myös katuevankeliointia. Karismaattiseen liikkeeseen pohjautuvaan työhön kuuluu myös henkilökohmainen todistaminen ja sairaiden puolesta rukoilu.

Suomen lähetysjärjestöjen avulla olemme opetelleet olemaan myös

lähettävä kirkko: virolaisia on ollut lähetystyössä Ulan-Udesta Mordvaan ja Keniasta Kaakkois-Aasiaan.

Oma työalansa on myös ulkovirolaistyö. Lähetyskeskus on koordinoinut virolaisten pappien työtä Venäjän virolaisyhteisöissä, pastoreimme vierailevat Latviassa, Liettuassa ja Brysselissä. Erityisen hyvin toimii vironkielinen seurakuntatyö Helsingissä, kiitos seurakuntayhtymän taloudellisen tuen.

Kaikessa tässä suuren kiitoksen ansaitsee lähettien panos. Lähetit ovat tervetulleita Viroom!

Valmisteltavassa lähetysstrategiasa on keskeisellä sijalla passiivisten seurakuntalaisten aktivointi. Etsimme ratkaisuja, joilla voimme tavoittaa seurakuntalaisia ja vahvistaa heidän uskonidentiteettiään.

Kokemukset erityisesti nuorisotyöstä vahvistavat Luterilaisen Maailmanliiton lähetysdokumentissa "Mission in Context" esiintyvän ajatuksen karismaattisen liikkeen potentiaalista ilosanoman julistamisessa ja vastaanottamisessa. Kokemuksemme tästä ovat rohkeita, vaikka ehkä luterilaiselle kirkolle vähän vieras näköala.

Vas. Samuel Reinaru, Leevi Reinaru, Markku Päiviö ja arkipiispa Urmas Viilma Viron kirkon ja suomalaisten kristillisten lähetysjärjestöjen vuosittaisessa tapaamisessa Tallinnassa.

Vaikeuksien keskellä Jumala kantaa

Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme. Me saimme katsella hänen kirkkauttaan, kirkkautta, jonka Isä ainoalle Pojalle antaa. Hän oli täynnä armoa ja totuutta. Evankeliumi Johanneksen mukaan 1:14

Viime vuosien tapahtumat ovat järkyttäneet läntistä maailmaa voimakkaasti. Monet olivat jo tottuneet turvallisuudentunteeseen, jonka perustana ovat vakaat olosuhteet länsimaissa. Idässä ja etelässä ihmiset ovat tottuneempia muutoksiin yhteiskunnissa, luonnonmullistuksiin ja sotiin kuin läntisessä maailmassa, jossa koronapandemia sai monet pois tolaltaan. Kun pandemia alkoi lopulta hellittää otettaan, Ukrainassa alkoi kriisi, jolle ei vaikuta näkyvän loppua.

Kristityillä on kuitenkin Jumala, joka ei muutu. Hän

on sama Jumala nyt kuin menneisyydessäkin. Voimme olla varmoja, ettei hän muutu huomennakaan, eikä koskaan tulevaisuudessa. Vaikka kokisimme olosuhteissamme millaisia muutoksia tahansa, Jumala pysyy luotettavana ja turvallisena Taivaan Isänäme. Tästä syystä me ajattelemme, että meidän on aivan turvallista jatkaa työtämme Venäjällä, vaikka tilanteet ja olosuhteet muuttuvat. Nyt kun koko läntinen maailma ikään kuin kääntää selkänsä Venäjälle, paikalliset ihmiset sekä myös maan viranomaiset vastaanottavat meidät siellä entistäkin sydämellisemmin.

Lähetäjärenkaan tapaaminen

7. elokuuta järjestettiin lähetäjärenkaamme tapaaminen Laajasalon kirkolla. Tapaaminen alkoi jumalanpalveluksella, jossa Petteri saarnasi päivän teeman mukaisesti aiheesta ”totuus ja harha”. Raamatun mukaan Jeesus on täynnä totuutta. Hän on kuin kirkas totuuden valo, joka paljastaa salatuimmatkin asiamme. Mutta samalla hän on täynnä armoa. Hän on henkilö, joka on totuudessaan lähes

pelottava, mutta samalla kuitenkin armossaan hyvin turvallinen. Hän on syy siihen, miksi me olemme lähteneet evankeliumin työhön.

Renkaamme tapaamiseen pääsivät mukaan myös kollegamme Anitta Lepomaa miehensä pastori Vladimir Nikiforovin kanssa. Meillä oli myös mahdollisuus hiukan haastatella Vladimiriä. Hän kertoi, kuinka aikoinaan häntä oli valtavasti puhutellut se, kun hänen kotikaupunkinsa Ulan-Udeen oli tullut erilaisia

uskonnon julistajia kuin mihin hän oli tottunut tavatessaan shamaaneja tai buddhalaisia lamoja. Nämä kristityt olivat hyväkäytöksisiä, siististi pukeutuneita ja raittiita nuoria, jotka kutsuivat myös Vladimiriä kristillisiin kokouksiin. Kristittyjen olemus, käytös ja julistus tekivät Vladimiriin suuren vaikutuksen, ja hän kääntyi itsekin kristityksi tammikuussa 1990. Nykyään hän palvelee Inkerin kirkon Ulan-Uden seurakunnan kirkkoherrana.

Raamatunkäännösprojektin uudistuminen

Palasimme muutama päivä sitten antoisasta raamatunkäännöstyön konferenssista Turkista. Mukanamme olivat myös toiseksi nuorin lapsemme Aletta, joka oli osa lastenhoitotiimiä, sekä nuorimmaisemme Oula, joka osallistui teini-ikäisten ohjelmaan.

Raamatunkäännösprojektissa on tapahtunut valtavia edistysaskeleita. Hiljattain julkaistiin kirja Jeesuksen vertauksista evenkin kielellä, jota käännöstyöryhmä on pitkään työstänyt. Viime talven aikana projektiin on löytynyt useita uusia kääntäjiä, joita konkarikääntäjä Nadezhda mentoroi ja neuvoo. Käännösprojektissa pitkään ollut vaikea tilanne on nyt selvinnyt, ja työtä jatketaan uudella kokoonpanolla. Anu ja Nadezhda saavat nyt

Tässä Anu, kääntäjä Nadezhda ja käännöksen filologinen redaktori Klaudia Jeesuksen vertauksia sisältävän kirjan lopputarkistuksen jälkeen.

rauhassa jatkaa työtään psalmien ja rukousten käännöksen parissa.

Seuraavaksi käännettäviksi tulevat valikoima Raamatun sananlaskuja sekä mahdollisesti Johanneksen evankeliumi. Anu on palamassa 9. elokuuta Pietariin, missä häntä odottaa tapaaminen Nadezhdan kanssa työn merkeissä. Petteri lähtee Pietariin muutama päivä myöhemmin, kun on ensin lähettänyt tyttäremme Alettan opiskelemaan Hollantiin.

Pyhän Marian seurakunta elää

Pyhän Marian seurakunnan toiminta on koronarajoitusten jälkeen alkanut palata normaaleihin uomiinsa. Ukrainan tilanteen kärjistyttyä monet ihmiset Venäjällä olivat alkuvaiheessa hyvin järkyttyneitä ja etsivät seurakunnasta tukea. Esimerkiksi musiikin ja rukouksen iltaan maaliskuussa tuli noin kolminkertainen määrä väkeä normaaliin verrattuna. Kirkkoherra Mihail on jo pitkään toivonut, että seurakunnan bändi aloittaisi säännölliset musiikin ja rukouksen

illat joka viikko. Tähän asti olemme pystyneet järjestämään iltoja epäsäännöllisesti, mutta nyt suunnitelmamme on aloittaa illat kuukausittain aina joka kuukauden ensimmäisenä perjantaina.

Suomenkielinen seurakuntatyö on välillä vaikeuksissa, jos jumalanpalveluksen toimittajaa ei löydetä ajoissa. Esimerkiksi 7.8. Petteri saarnasi Helsingissä sekä Roihuvuoren että Laajasalon kirkossa, missä pidettiin myös lähettäjäreikäamme kokoontuminen. Kirkkoherra Mihail Ivanov oli tuloksetta etsinyt samaksi sunnuntaiksi suomenkielistä pappia Pyhän Marian kirkkoon. Hän pyysi apua Petteriltä, joka selvitti yhteyksiensä kautta mahdollisia pappeja palvelemaan seurakuntaan. Loppujen lopuksi pitkään Venäjällä ja Virossa palvellut pappisdiakoni Hannu Keskinen lupautui lähtemään hyvin lyhyellä varoitusajalla Pietariin. Ennen korona-aikaa useammat suomalaiset papit kävivät Pietarissa toimittamassa jumalanpalveluksia, mutta nyttemmin käynnit ovat käytännössä loppuneet. Petteri on pitkälti jakanut jumalanpalvelusvuorot pastori Aleksei Uimasen kanssa, joka on Toksovan seurakunnan kirkkoherra, mutta palvelee osa-aikaisesti myös Pyhän Ma-

Anita Lepomaa miehensä pastori Vladimir Nikiforovin kanssa.

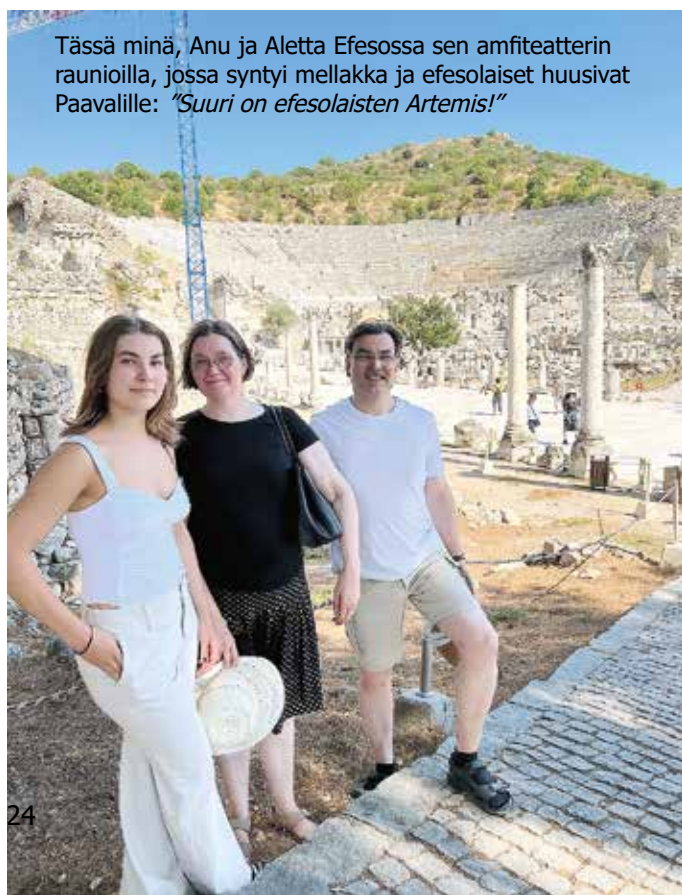
rian seurakunnassa. Petterin poissaollessa apuun on usein pyydetty emerituspiispa Aarre Kuukauppia sekä Hatsinan pappisdiakoni Toivo Arikaista. Myös Viipurin kirkkoherra Vladimir Dorodnyi on aika ajoin käynyt pitämässä suomenkielisiä jumalanpalveluksia.

Syksyn monet matkat

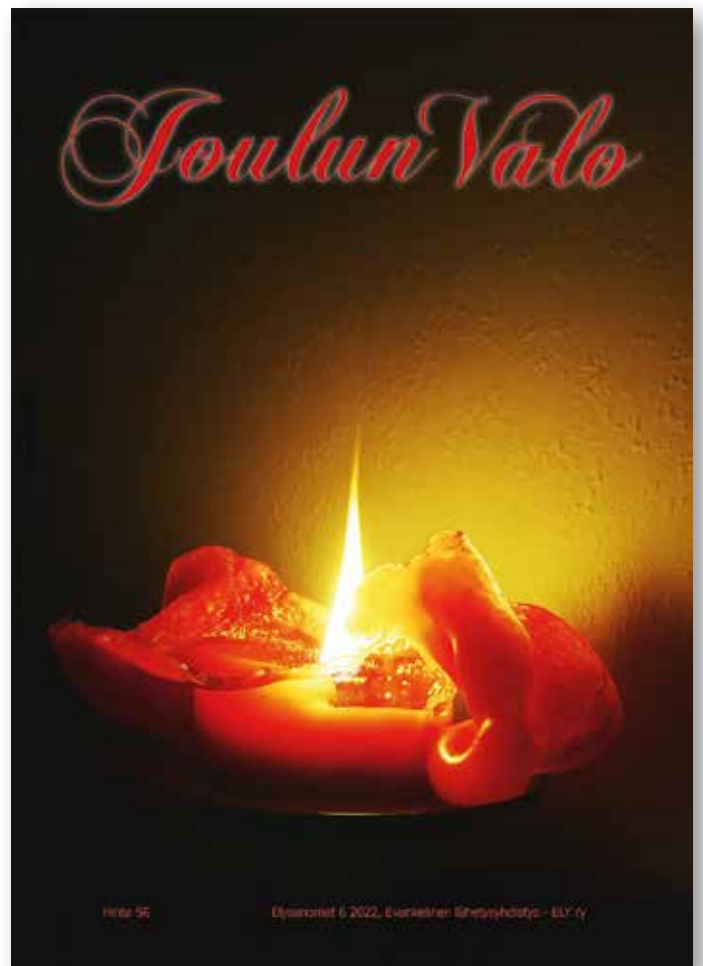
Meitä on useita kertoja kutsuttu vierailemaan Uzbekistanissa, ja nyt matkasta sinne on tulossa totta. Petterin saksofonioppilas ja Pyhän Marian seurakunnan bändin jäsen meni naimisiin keväällä nuoren morsiamensa kanssa Pietarissa. Yleensä Pietarissa työskentelevillä uzbekkeilla on tapana järjestää vielä toiset häät kotimaassaan. Niinpä matkustamme Samarkandiin syyskuun alussa osallistumaan ystäviemme häihin.

Tulevan talven aikana suunnitelmamme on matkustaa paitsi Uzbekistaniin, myös Siperiaan. Anu ja Nadezhda ovat kokoamassa kääntäjien kokousta ja koulutusta Jakutiaan, Jakutskin kaupunkiin. Myös Amurin alueella on syyskuussa evenkien kokouksia, joihin Anu on lähdössä Nadezhdan matkakumppanina. Petterin on tarkoitus olla mukana näillä matkoilla, jos Jumala suo. Nadezhda on ollut raamatunkäännöstyössä mukana jo yli 30 vuotta, mutta hän ei ole koskaan käynyt Israelissa. Hän on vastikään saanut Karmel-yhdistykseltä matka-apurahan sinne, ja olemmekin lähdössä käymään siellä vielä tällä syyskaudella hänen sekä nyt psalmeja kääntävän Natalian kanssa. Pyydämmekin esirukousta teiltä työmme jatkoon sekä tulevan syksyn puolesta.

Petteri ja Anu Mannermaa (Kuvat: Mannermaa)

Tässä minä, Anu ja Aletta Efesosssa sen amfiteatterin raunioilla, jossa syntyi mellakka ja efesolaiset huusivat Paavalille: "Suuri on efesolaisten Artemis!"

Joulun Valo 2022

Tänä vuonna joululehden teemana on Siunaus kaikille kansoille. Maailmassamme eletään levottomuuksien keskellä, sodan uhka varjostaa monien elämää, pelko ja epävarmuus maailmassa kasvavat. Jouluna syntyi Rauhanruhtinas, joka kutsuu meitä toimimaan rauhan asialla. Julistamme rauhaa ja kerromme siitä siunauksesta, jonka Jumala on luvannut, kaikille ihmisille. Tilaamalla lehteä ja lähettämällä sen joulukortin sijaan tai joulukortin kanssa olet jakamassa tätä siunausta.

Lehden nipputilaukset toimitetaan marraskuun alkupuolella, jäsenille lehti tulee joulukuun alussa.

Lehden hinta 5 €/kpl

10 kpl -10 % alennus
20 kpl -15 % alennus
30 kpl -20 % alennus
100 kpl -30 % alennus
+ postikulut

Tilaukset ja tiedustelut ELYn toimistolta:

ely@evangeliset.net | p. 040 415 9416
ELY ry, Kokkolantie 12, 43500 Karstula

Kesäjuhlatunnelmia Jämsästä...

Aarrearkkuväen tervehdys, vas. Satu Kivisaari, Pirjo ja Sakari "Saku" Nurmesviita. Kuva: Leena Havusto

Ruokailun aikaan oli mahdollisuus lasten puuhastelulle kerhotiloissa. Kuva: Leena Havusto

Kahvitelttakohtaamisia. Kuva: Satu Kivisaari

Kurikan vaihto, vas. Paavo Kujala, Sirpa Keski-Antila, Harri Kuhlampi, Eila Kujala ja Harri Niemelä. Kuva: Leena Havusto

Asta Uutela (vas) ja Kaija Välimäki Haminasta sovitamassa Elyn pöydässä myynnissä olleita myssyjä :) Kuva: Satu Kivisaari

Kesäjuhlien päätöstunnelmia. Kuva: Satu Kivisaari

Tapahtumakalenteri

Rukoilemme siunausta järjestettävälle tapahtumille

Elokuussa

Su 28.8. Keuruu, kirkko (Keuruuntie 6) ja srk-talo, klo 10 Elyn kirkkopyhä, messu, saarna Antero Rasilainen, lit. Eiro Sanna, kanttori Johanna Lemmettyinen. Kirkkokahvit ja seurat, Rasilainen, Leena Santaniemi.

Ke 31.8. Himanka, Tomujoen vanha koulu (Tomujoentie), klo 18 Siionin kannel -seurat, Eija Seppä, Satu Kivisaari, kanttori.

Syyskuussa

Haapajärvi, Oulun hpkn Lähetysjuhla pe-su 2.-4.9. Ks. mainos alapuolella.

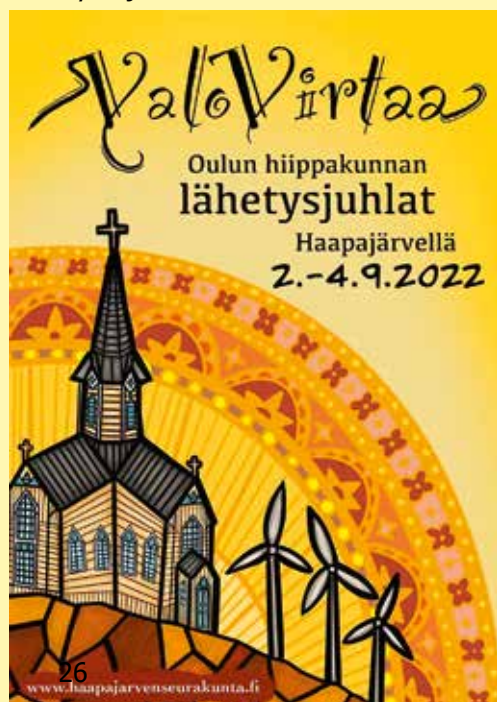
Oulun hiippakunnan lähetysjuhlat Valo Virtaa Haapajärvellä 2.-4.9.2022

Elystä mukana Antero Rasilainen:

Pe 2.9. klo 19 Pienen Valon ilta, kirkko, Antero Rasilainen, Toni Lindholm, Tuula Laitinen, Pieni Valo, yhteislaulua.

La 3.9. klo 17-18.30 Valossa - piispanmessu, piispa Jukka Keskitalo, Antero Rasilainen, Mika Katajamäki, Mirva Ahola, Safarikuoro, joht. Tommi Niskala.

Ely-ystävät lauantaina klo 9-17 myyntipöydällä lähetystorilla, monitoimitalon ylä- ja alakerta.

Su 4.9. Korttesjärvi, klo 10 Elyn kirkkopyhä, messu, saarna Marketta Veikkola. Kirkkokahvit ja seurat, Satu Kivisaari, Veikkola, kanttori.

Ma 5.9. Kurikka, srk-keskus, klo 13 Siionin kannel -seurat, Sirpa Keski-Antila.

To 8.9. Kauhajoki, srk-keskus, klo 14 Siionin kannel -seurat, Raimo Mäki, Sirpa Keski-Antila, Ilkka Tuikkala.

- **Ylihärmä**, srk-talo, klo 18 Raamattuluento, Vanhassa vara parempi osa 2, Kari Lähdesmäki, Anssi Massinen, kanttori.

Lohtaja, Ohtakari, Aarrearkkuleiri 9.-11.9. Ks. mainos vier. sivulla.

Su 11.9. Teuva, kirkko, klo 10 Elyn kirkkopyhä, messu, saarna Soin-tu-Sisko Parviainen.

Ma 12.9. Ilmajoki, Koskenkorvan srk-koti, klo 18 Siionin kannel -lauluilta, Kimmo Niskala, Sirpa Keski-Antila.

Ti 13.9. Kuortane, srk-talo, klo 18 Siionin kannel -seurat, Lassi Nahkuri, Marita Jokiaho, kirkkokuoro, Satu Kivisaari.

Ke 14.9. Kokkola, Kaarlelan srk-koti, klo 13.30 Päiväkahvitilaisuus, Satu Kivisaari, Kaija Muhonen, Salme Heino. Sanaa, Kannelta ja kahvia.

La 17.9. Lahti, Joutjärven kirkko, klo 13 Lähetysseminaari (9-16), Inkerin kirkon elämästä kertomassa Antero Rasilainen (Ely), Johannes Häkämies (Sley).

Su 18.9. Seinäjoki, Lakeuden Risti ja srk-keskus, klo 10 maak. Elyn kirkkopyhä, messu, saarna Petteri Mannermaa. Ruokailu ja päiväjuhla, Petteri ja Anu Mannermaa, Satu Kivisaari, srkn pappi ja kanttori.

- **Taipalsaari**, kirkko (Muukkolantie 1), klo 10 Elyn kirkkopyhä, messu, saarna Antero Rasilainen. Lähetystilaisuus, terveisiä Virosta ja Venäjältä. Ma 19.9. Kouvola, srk-keskus Martta-sali (Savonkatu 40), klo 14 Ev. lähetyspiiri, Päivi Sipponen.

- **Kurikka**, srk-keskus, klo 18 Lähetysilta, terveisiä Inkerin kirkosta, lähetystyöntekijät Petteri ja Anu Mannermaa, Sirpa Keski-Antila, srkn pappi. Kahvi 17.30.

Ilmoita

Tapahtumailmoitukset seuraavaan Elysanomiin ely@evankeliset.net tai p. 040 415 9416 (myös tekstiviestit/WhatsApp) **27.9.2022** mennessä, kiitos. Elysanomat 5 ilmestyy viikolla 42.

To 22.9. Ylihärmä, srk-talo, klo 18 Raamattuluento, Vanhassa vara parempi, Kari Lähdesmäki, Anssi Massinen, kanttori.

- **Alavus**, Olohuone (Järviluomantie), klo 19 Siionin kannel -seurat, Erja ja Harri Kuhalampi, kanttori. Kahvit ennen til. alkua.

La 24.9. Alahärmä, kirkko ja srk-talo, klo 14 maak. Naistenpäivä, messu, saarna Tarja Takala-Luostarinen, lit. Ulla Latomäki, kanttori Heli Turpela. Tarjoilut ja juhla srk-talolla, Anneli Jäätteenmäki (VT, OTK), Satu Kivisaari, Latomäki, Turpela.

Su 25.9. Kauhajoki, kirkko, klo 10 Elyn kirkkopyhä, messu, saarna Harri Kuhalampi, avustus Sirpa Keski-Antila. Kirkkokahvit ja Siionin kanteleen uudet laulut, Kimmo Niskala, Keski-Antila, Kuhalampi.

- **Lappajärvi**, kirkko, klo 10 Elyn kirkkopyhä, messu, Satu Kivisaari, Ulla Latomäki.

Ke-pe 28.-30.9. Viro, Tartto ja Tallinna, Elimäen srkn retki Tarttoon. Tutustumme Lea Saaren työhön, mukana Kirsi Hämäläinen ja Antero Rasilainen.

To 29.9. Alahärmä, srk-talo, klo 18.30 Elyn ja HYN yhteiset seurat, Aki Paavola, Satu Kivisaari, HYN edustaja, kanttori. Kahvit ennen til. alkua.

Lokakuussa

Su 2.10. Jalasjärvi, kirkko ja srk-talo, klo 10 Elyn kirkkopyhä, perhe-kirkko, saarna Satu Kivisaari ja Mikko-Matti Rinta-Harri. Aarrearkkutahtuma srk-talolla.

Ma 3.10. Kouvola, srk-keskus Martta-sali (Savonkatu 40), klo 14 Ev. lähetyspiiri, Liisa Rossi.

- **Kurikka**, srk-keskus, Syysmyyjäiset, alk. klo 14.30 Siionin kannel -laulhetki, Kimmo Niskala, myyjäiset. Klo 16.30 huutokauppa. Lisätietoa Sirpa/0400 974102.

Ke 5.10. Hamina, Simeon-sali (Pikkuymyräntie 34), klo 17 Inkeri-ilta, teemana Inkerin kirkko ja lähetystyö Venäjällä, Antero Rasilainen, juonto Liisa Lämsmä.

To 6.10. Kauhava, srk-talo, klo 18 Jumala on -seurakuntailta, emerituspiispa Jorma Laulaja, Ulla Latomäki, Marja-Riitta Ylikangas-Annola, kanttori.

Pe 7.10. Korttajärvi, Purmojärven rukoushuone, klo 18 Siionin kannel -lauluilta, Kimmo Niskala.

Su 9.10. Alahärmä, kirkko ja srk-talo, klo 10 Elyn kirkkopyhä, messu, saarna Matti Aho. Kirkkokahvit ja raamattuluento, Vanhassa vara parempi osa 4, Kari Lähdesmäki, Aki Paavola, kanttori.

- **Ähtäri**, kirkko, klo 10 Elyn kirkkopyhä, messu, saarna Marketta Veikkola.

- **Kannus**, srk-talo auditorio (Valtakatu 20), klo 13 Jumala on -tilaisuus, emerituspiispa Jorma Laulaja, Ulla Latomäki, Satu Kivisaari.

Ke 12.10. Kokkola, Kaarlelan srk-talo, klo 13.30 Päiväkahvitilaisuus,

Kaija Muhonen, Salme Heino. Sanaa, Kannelta ja kahvia.

To 13.10. Kauhajoki, srk-keskus, klo 14 Siionin kannel -seurat, Sirpa Keski-Antila, Ilkka Tuikkala.

Su 16.10. Hirvensalmi, kirkko, klo 10 Elyn kirkkopyhä, messu, saarna Antero Rasilainen. Messun jälkeen terveisiä Virosta ja Venäjältä, Rasilainen.

- **Kokkola**, kirkko ja srk-keskus, klo 10 Elyn lähetyspyhä, messu, saarna Eija Seppä. Keittolounas ja lähetysjuhla, Satu Kivisaari, Seppä.

- **Nurmes**, kirkko (Kirkkokatu 17), klo 10 Elyn kirkkopyhä, messu, saarna rovasti Tuula Sääksi. Kirkkokahvit ja Siionin kannel -lauluhetki.

- **Ylistaro**, kirkko ja srk-talo, klo 10 Elyn kirkkopyhä, messu, saarna Pekka Kiviranta. Tarjoilut ja Jumala on -tilaisuus, emerituspiispa Jorma Laulaja, Kiviranta, Marketta Veikkola.

Ma 17.10. Kurikka, srk-keskus, klo 13 Siionin kannel -seurat, Raimo ja Mirja Mäki, Sirpa Keski-Antila.

To 20.10. Alavus, Olohuone (Järvi- luomantie), klo 13 Hyvässä seurassa -hetki, Marketta Veikkola, Satu Kivisaari.

Su 23.10. Seinäjoki, srk-keskus yläsali, klo 14 Siionin Kanteleen uudet laulut, Kimmo Niskala, Erja Kuhalampi, srkn pappi.

Ke 26.10. Ilmajoki, kirkko, klo 18 Raamattuluento, Vanhassa vara parempi osa 1, Harri Kuhalampi, Sirpa Keski-Antila, kanttori.

Su 30.10. Alavus, kirkko, klo 10 Elyn kirkkopyhä, messu, saarna Ulla Latomäki. Kirkkokahvit.

- **Soini**, kirkko ja srk-talo, klo 10 Elyn kirkkopyhä, perhekirkko, saarna Satu Kivisaari. Tarjoilut ja Aarrearkkutahtuma.

Ma 31.10. Kurikka, srk-keskus, klo 13 Siionin kannel -seurat, Sirpa Keski-Antila.

- **Kouvola**, srk-keskus Martta-sali (Savonkatu 40), klo 14 Ev. lähetyspiiri, Antero Rasilainen ja Marjatta Kurki.

Marraskuussa

Ke 9.11. Kokkola, Kaarlelan srk-koti, klo 13.30 Päiväkahvitilaisuus, Kaija Muhonen, Salme Heino. Sanaa, Kannelta ja kahvia.

- **Ilmajoki**, kirkko, klo 18 Raamattuluento, Vanhassa vara parempi osa 2, Harri Kuhalampi, Sirpa Keski-Antila, kanttori.

To 10.11. Kauhajoki, srk-keskus, klo 14 Siionin kannel -seurat, Sirpa Keski-Antila, Ilkka Tuikkala.

Ma 14.11. Kurikka, srk-keskus, klo 13 Siionin kannel -seurat, Satu Kivisaari, Sirpa Keski-Antila.

Su 20.11. Seinäjoki, srk-keskus, klo 14 Siionin kannel -seurat. Emerituspiispa Jorma Laulajan esitelmä kirjastaan Jumala on. Srkn pappi ja kanttori, juonto Satu Kivisaari.

Ke 23.11. Ilmajoki, kirkko, klo 18 Raamattuluento, Vanhassa vara parempi osa 3, Harri Kuhalampi, Sirpa Keski-Antila, kanttori.

To 24.11. Alavus, Olohuone (Järvi- luomantie), klo 13 Hyvässä seurassa -hetki, Satu Kivisaari.

Ma 28.11. Kurikka, srk-keskus, klo 13 Siionin kannel -seurat, Sirpa Keski-Antila.

Aarrearkku

-leiri 9.-11.9.2022

Ohtakaran leirikeskuksessa Lohtajalla

Mutt' Jeesus saapui rannalle.
"Seuraa mua", hän sanoi Pekalle.

Leiri isovanhemmille ja lastenlapsille. Ohjelmassa yhdessä- oloa, merelliseen luontoon tutustumista, askartelua, leikkiä, seikkailuja, aartenetsintää, Raamattu- ja lauluhetkiä, kalas- tusta/venekyytiä sään salliessa.

Hinta täysihoidolla 60 €/aik., 50 €/lapset, omin liinavaattein, alle 4 v. ilmaiseksi.

Mukaan voi tulla myös vain lauantaipäiväksi (isovanhem- mat-lapset-vanhemmat), ruokailuja varten ilmoittauduttava myös tähän. La-päivähinta (sis. ruokailut + ohjelman) 15 €/aik., 10 €/lapset, alle 4 v. ilmaiseksi.

Lisätietoja ja ilmoittautumiset viimeistään 24.8.

Vuokko Orjala 050 5454024 (Satu Kivisaari 050 5636079).

Katso päivitettyt tapahtumatiedot
www.evangeliset.net/kalenteri

*Hän on näkymättömän Jumalan kuva,
joka syntyi ensimmäisenä,
ennen koko luomakuntaa.
Hänen avullaan luotiin kaikki
taivaassa ja maan päällä:
näkyvät ja näkymättömät,
valtaistuimet ja valtiat,
henkien vallat ja voimat.
Hän on kaikessa luomisessa mukana,
ja häneen kaikki lopulta palaa.
Hän oli olemassa ennen kaikkea muuta,
ja hän sitoo kaiken yhteen.
Hän on pää, ja kirkko on hänen ruumiinsa.
Hän on kaiken lähtökohta.
Hän nousi esikoisena kuolleista,
jotta olisi kaikessa ensimmäinen.
Kol. 1:1-18*

